Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми състав, в състав от петима съдии)

3 юни 2026 година*

„Цифрови услуги — Регламент (ЕС) 2022/1925 — Определяне на контролиращо достъпа предприятие — Понятие „основна платформена услуга“ — Услуга за онлайн социална мрежа — Междуличностна съобщителна услуга без номер — Посредническа онлайн услуга — Равно третиране — Член 3, параграфи 2 и 5 от Регламент 2022/1925 — Важен портал, чрез който бизнес ползвателите достигат до крайните ползватели — Презумпции — Оборване на презумпциите — Член 17, параграфи 1 и 3 от Регламент 2022/1925 — Условия за започване на проучване на пазара — Право на защита — Задължение за мотивиране“

По дело T-1078/23,

Meta Platforms, Inc., установено в Менло Парк, Калифорния (Съединени американски щати), представлявано от D. Jowell, D. Bailey, barristers, J. Aitken, S. Malhi, solicitors, A. Pliego Selie, O. Brouwer, T. Janssens, T. Oeyen и T. Lübbig, avocats,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, представлявана от T. Franchoo, P.-J. Loewenthal, M. Mataija и I. Naglis,

ответник,

подкрепена от

Френска република, представлявана от T. Lechevallier,

встъпила страна,

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав, в състав от петима съдии),

състоящ се при разискванията от: M. van der Woude, председател, G. De Baere, D. Petrlík, K. Kecsmár и S. Kingston (докладчик), съдии,

секретар: A. Marghelis, администратор,

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството, по-специално:

– писмените въпроси, които Общият съд поставя на жалбоподателя, на Комисията и на Френската република на 28 март 2025 г., и техните отговори, постъпили в секретариата на Общия съд съответно на 23, на 23 и на 18 април 2025 г.,

– писмения въпрос, който Общият съд поставя на жалбоподателя и на Комисията на 2 май 2025 г., и техните отговори, постъпили в секретариата на Общия съд съответно на 14 и на 13 май 2025 г.,

предвид изложеното в съдебното заседание от 3 юни 2025 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят Meta Platforms, Inc. иска частичната отмяна на решение C(2023) 6105 final на Комисията от 5 септември 2023 г., определящо Meta като контролиращо достъпа предприятие съгласно член 3 от Регламент (ЕС) 2022/1925 на Европейския парламент и на Съвета за достъпни и справедливи пазари в цифровия сектор (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

Обстоятелства по спора

2 Жалбоподателят е предприятие от технологичния сектор, основано в Съединените американски щати през 2004 г., което, заедно с дружествата, които контролира пряко или непряко (наричани по-нататък заедно „Meta“), управлява онлайн социалните мрежи Facebook и Instagram, както и други услуги.

3 На 3 юли 2023 г. жалбоподателят уведомява Европейската комисия в съответствие с член 3, параграф 3, първа алинея от Регламент (ЕС) 2022/1925 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2022 година за достъпни и справедливи пазари в цифровия сектор и за изменение на директиви (ЕС) 2019/1937 и (ЕС) 2020/1828 (Акт за цифровите пазари) (ОВ L 265, 2022 г., стр. 1, наричан по-нататък „АЦП“) (наричано по-нататък „уведомлението“). В уведомлението си жалбоподателят твърди, че неговата единна услуга за социална мрежа, поддържана от онлайн реклама, която включва Facebook, Instagram, Meta Ads, Facebook Messenger (наричана по-нататък „Messenger“), Facebook Marketplace (наричана по-нататък „Marketplace“), Facebook Dating и Facebook Gaming Play, трябва да бъде квалифицирана като основна платформена услуга (наричана по-нататък „ОПУ“) за онлайн социална мрежа по смисъла на АЦП. Що се отнася до Messenger и Marketplace, жалбоподателят твърди, че предвидените в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП прагове не са достигнати, поради което в никакъв случай не може да се счита, че отговаря на изискванията, предвидени в член 3, параграф 1 от АЦП, за да бъде определен като контролиращо достъпа предприятие във връзка с тези услуги. Жалбоподателят представя също така доводи и доказателства по член 3, параграф 5, първа алинея от АЦП, за да обори евентуално презумпциите, предвидени в член 3, параграф 2 от АЦП, по отношение на Messenger и Marketplace.

4 С писмо от 26 юли 2023 г. Комисията уведомява жалбоподателя за предварителното си становище (наричано по-нататък „предварителното становище“) относно вероятното определяне на Meta като контролиращо достъпа предприятие в съответствие с член 3, параграф 4 от АЦП, по-специално във връзка със следните ОПУ: неговата услуга за онлайн социална мрежа Facebook, неговата услуга за междуличностна съобщителна услуга без номер (наричана по-нататък „МСУБН“) Messenger и неговата посредническа онлайн услуга (наричана по-нататък „ПОУ“) Marketplace.

5 С писмо от 3 август 2023 г. жалбоподателят представя отговор на предварителното становище.

6 На 5 септември 2023 г. Комисията приема обжалваното решение.

7 В обжалваното решение, на първо място, Комисията приема, че:

– Facebook представлява услуга за онлайн социална мрежа по смисъла на член 2, точка 7 от АЦП и поради това е ОПУ по смисъла на член 2, точка 2, буква в) от АЦП,

– Messenger представлява МСУБН по смисъла на член 2, точка 9 от АЦП, която е отделна и самостоятелна услуга спрямо услугата за онлайн социална мрежа Facebook, и поради това е ОПУ по смисъла на член 2, точка 2, буква д) от АЦП,

– Marketplace представлява ПОУ по смисъла на член 2, точка 5 от АЦП, която е отделна услуга от услугата за онлайн социална мрежа Facebook, и поради това е ОПУ по смисъла на член 2, точка 2, буква а) от АЦП.

8 На второ място, Комисията отбелязва по същество, че Meta е достигнало всички прагове, предвидени в член 3, параграф 2 от АЦП по отношение на въпросните ОПУ, разглеждани поотделно, поради което може да се презумира, че отговаря на предвидените в член 3, параграф 1 от АЦП условия, за да бъде определено като контролиращо достъпа предприятие във връзка с тези услуги.

9 На трето място, Комисията приема, че представените от жалбоподателя доводи в съответствие с член 3, параграф 5, първа алинея от АЦП не са достатъчно обосновани, защото очевидно не пораждат съмнение във валидността на презумпциите по член 3, параграф 2 от АЦП по отношение на Messenger и Marketplace. Поради това Комисията отхвърля тези доводи, без да започне проучване на пазара по член 17, параграф 3 от АЦП.

10 Член 1 от обжалваното решение гласи:

„Meta се определя за контролиращо достъпа предприятие съгласно член 3 от [АЦП]“.

11 Член 2 от обжалваното решение гласи:

„Следните [ОПУ], които се предоставят от Meta, са важен портал, чрез който бизнес ползвателите достигат до крайните ползватели, както е посочено в член 3, параграф 1, буква б) от [АЦП]:

а) услугата за онлайн социална мрежа Facebook на Meta;

[…]

д) [МСУБН] Messenger на Meta; […]

е) [ПОУ] Marketplace на Meta“.

Искания на страните

12 Жалбоподателят моли Общия съд:

– да отмени член 2 от обжалваното решение в частта, в която е прието, че МСУБН Messenger и ПОУ Marketplace са важни портали, чрез които бизнес ползвателите достигат до крайните ползватели (наричани по-нататък „важните портали“), както е посочено в член 3, параграф 1, буква б) от АЦП, или, при условията на евентуалност, да отмени член 2, букви д) и е) от обжалваното решение,

– да отмени член 2 от обжалваното решение в частта, в която е прието, че услугата за онлайн социална мрежа Facebook е важен портал по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от АЦП, или, при условията на евентуалност, да отмени член 2, буква а) от обжалваното решение най-малкото в частта, в която тази ОПУ не включва Messenger,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, както и тези на евентуално встъпилите страни, които не би трябвало да понасят направените от тях съдебни разноски.

13 Комисията, подкрепена от Френската република, моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

14 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две основания, първото от които е свързано с грешки при прилагането на правото, явни грешки в преценката, непълнота на мотивите и/или съществено процесуално нарушение при квалифицирането на Messenger като ОПУ, която е важен портал съгласно член 3, параграф 9 от АЦП, а второто — с грешки при прилагането на правото, явни грешки в преценката, непълнота на мотивите и/или съществено процесуално нарушение при квалифицирането на Marketplace като ОПУ, която е важен портал съгласно член 3, параграф 9 от АЦП.

15 Преди да се пристъпи към разглеждането на изтъкнатите от жалбоподателя основания, следва най-напред да се разгледа, от една страна, искането на жалбоподателя за неразкриване на определени данни пред обществеността и от друга страна, въпросът дали жалбоподателят продължава да има правен интерес от отмяната по съдебен ред на обжалваното решение в частта, с която Marketplace се определя за ОПУ, която е важен портал.

По искането за неразкриване на данни пред обществеността

16 В хода на производството пред Общия съд с отделни молби жалбоподателят прави искане по същество на основание членове 66 и 66a от Процедурния правилник на Общия съд за неразкриване на определени данни пред обществеността, по-специално определена информация, от една страна, относно промените в Marketplace от 31 юли 2023 г., описани в точка 210 по-долу, и от друга страна, относно понятието „power sellers“, както се използва във вътрешната система на Meta за идентифициране на ползвателите на Marketplace, които публикуват голям брой обяви или публикуват обяви много често.

17 В това отношение следва да се припомни, че при съвместяването на публичността на съдебните решения с правото на защита на личните данни и на търговската тайна Съдът трябва съгласно обстоятелствата във всеки конкретен случай да търси постигането на справедливо равновесие, като взема предвид и правото на обществен достъп до съдебните актове съгласно закрепените в член 15 ДФЕС принципи (вж. решение от 27 април 2022 г., Sieć Badawcza Łukasiewicz — Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii/Комисия, T-4/20, EU:T:2022:242, т. 29 и цитираната съдебна практика).

18 Освен това не е оправдано дадено сведение или доказателство от преписката да се третира като поверително, когато например става дума за информация, която вече е публично достъпна или до която широката общественост или определени специализирани среди могат да имат достъп, информация, която се съдържа и в други части или документи от преписката, за които страната, желаеща да запази поверителността на съответната информация, не е направила искане за поверително третиране, информация, която не е достатъчно конкретна или точна, за да разкрие поверителни данни, или пък информация, която в голяма степен се съдържа във или може да се изведе от друга информация, до която заинтересованите лица имат законен достъп (вж. определение от 14 март 2022 г., Български енергиен холдинг и др./Комисия, T-136/19, EU:T:2022:149, т. 9 и цитираната съдебна практика).

19 Нещо повече, информацията, която е била тайна или поверителна, но която датира от преди пет или повече години, поради факта на изтичането на време по принцип се счита за неактуална и за загубила поради това тайната и поверителността си, освен ако по изключение страната, която се позовава на тайната и поверителността, не докаже, че въпреки давността си тази информация все още е съществен елемент на търговското ѝ положение или на това на трети засегнати лица (вж. решение от 19 юни 2018 г., Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, т. 54 и цитираната съдебна практика).

20 Следователно, доколкото е възможно, искането на жалбоподателя следва да се уважи, стига това да не противоречи на правото на обществен достъп до съдебните актове.

21 В разглеждания случай няма основание за поверително третиране на данните, свързани с промените от 31 юли 2023 г., тъй като, първо, жалбоподателят е публикувал данните, свързани с посочените промени, на собствената си уебстраница, която е достъпна за широката общественост; второ, тези данни са обсъждани в съдебното заседание и могат да бъдат изведени от съдържанието на съображения 241 и 262 от публично достъпния вариант на обжалваното решение; и трето, посочването им е обосновано от изискването да се даде разбираем отговор на доводите на страните.

22 Що се отнася до искането за неразкриване пред обществеността на данни относно понятието „power sellers“ в Marketplace, от една страна, следва да се отбележи, че данните, свързани с това понятие, ползвани във вътрешната система на жалбоподателя, не се разкриват в настоящото решение. Поради това следва да се приеме, че искането за неразкриване на посочените данни пред обществеността е без предмет.

23 От друга страна, що се отнася до самия израз „power sellers“, на първо място, жалбоподателят не посочва причината, поради която счита, че този израз трябва да бъде третиран поверително пред обществеността. В разглеждания случай като цяло жалбоподателят твърди само, че този израз се отнася до чувствителни търговски данни за начина, по който във вътрешната си система той оценява определени категории ползватели, както и че разкриването на тези данни би нанесло сериозна вреда на неговите законни търговски интереси. Тези съображения обаче не позволяват на Общия съд да разбере как само по себе си разкриването на израза „power sellers“, който, между другото, според жалбоподателя се отнася до стара концепция, която той много преди приемането на обжалваното решение вече не ползвал във вътрешната си система, би могло да нанесе сериозна вреда на неговите законни търговски интереси. На второ място, този израз е бил разкрит по време на съдебното заседание. На трето място, Общият съд счита, че разкриването на този израз е обосновано от изискването да се даде разбираем отговор на доводите на страните.

24 Поради това искането на жалбоподателя за неразкриване пред обществеността на данните, отнасящи се до описанието на промените в Marketplace от 31 юли 2023 г. и до израза „power sellers“, следва да бъде отхвърлено.

По въпроса дали жалбоподателят продължава да има правен интерес от отмяната по съдебен ред на обжалваното решение в частта, в която Marketplace е определено като ОПУ, която представлява важен портал

25 Следва да се провери дали жалбоподателят е доказал, че продължава да има правен интерес от отмяната на обжалваното решение в частта, в която Marketplace е определено като ОПУ, която е важен портал, след приемането на решение C(2025) 2547 на Комисията от 23 април 2025 г. съгласно член 4, параграф 1 от АЦП (Дело DMA.100044 — Meta — Service d’intermédiation en ligne — Marketplace), чието резюме е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ C, 2025/4223), с което Комисията отменя по административен ред член 2, буква е) от обжалваното решение за определяне на Marketplace като ОПУ съгласно член 3, параграф 9 от АЦП (наричано по-нататък „решението за изменение“).

26 С решението за изменение Комисията по същество заключава, че предвид допълнителните мерки, въведени от жалбоподателя през декември 2023 г. и януари 2024 г., той е доказал, че е настъпила съществена промяна по смисъла на член 4, параграф 1, буква а) от АЦП в едно от обстоятелствата, на които се основава обжалваното решение. По-конкретно, Комисията приема по същество, че критерият за праг от 10 000 бизнес ползватели, определен в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП, не е изпълнен и следователно Marketplace вече не е важен портал по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от АЦП, като не е необходимо тя да изразява становище по въпроса дали Marketplace все още представлява, към датата на приемане на решението за изменение, ПОУ по смисъла на член 2, точка 5 от АЦП.

27 В отговор на процесуално-организационното действие от 2 май 2025 г., с което главните страни бяха приканени да изразят становище относно последиците на решението за изменение върху второто основание, жалбоподателят посочи, че поддържа това основание изцяло.

28 В отговора си на процесуално-организационното действие, посочено в точка 27 по-горе, Комисията не оспорва правния интерес на жалбоподателя. Въпреки това съгласно съдебната практика (решение от 15 юли 2025 г., ЕЦБ и Комисия/Corneli, C-777/22 P и C-789/22 P, EU:C:2025:580, т. 98), преди да се произнесе по същество по делото, с което е сезиран, Общият съд трябва да провери, ако е необходимо, служебно, дали правният интерес на жалбоподателя не е отпаднал.

29 В това отношение следва да се посочи, че правният интерес на жалбоподателя не отпада непременно с факта, че в хода на производството обжалваният акт е престанал да поражда правни последици. Всъщност засегнатото от акта лице може да продължи да има интерес от отмяната му, за да постигне възстановяване на предишното положение или за да накара издателя на обжалвания акт да внесе в бъдеще подходящи изменения, така че да се избегне опасността от повтаряне на незаконосъобразността, от която се твърди, че е опорочен обжалваният акт. Дори в случаите, когато поради обстоятелствата се оказва невъзможно институцията, издала отменения акт, да изпълни задължението си да предприеме необходимите мерки, за да се съобрази със съдебното решение, с което е постановена тази отмяна, интересът от жалбата за отмяна не е изключен, тъй като може да е основание за евентуален иск за търсене на отговорност (вж. решение от 30 юни 2022 г., Camerin/Комисия, C-63/21 P, непубликувано, EU:C:2022:516, т. 48 и цитираната съдебна практика).

30 Що се отнася по-конкретно до отмяната по административен ред на обжалван акт или на част от него, жалбоподателят продължава да има интерес от съдебната отмяна на отменения по административен ред акт, доколкото административната отмяна не води до същите правни последици както евентуалната отмяна от Общия съд. Всъщност административната отмяна на акт на институция не представлява признание за неговата незаконосъобразност и има действие ex nunc, докато съдебната отмяна има действие ex tunc (вж. решение от 9 септември 2011 г., Dow AgroSciences и др./Комисия, T-475/07, EU:T:2011:445, т. 68 и цитираната съдебна практика).

31 В разглеждания случай обжалваното решение в частта, отнасяща се до Marketplace, и по-специално член 2, буква е) от диспозитива на това решение, е отменено по административен ред с решението за изменение, а не е оттеглено. Следователно то е довело до правни последици за положението на жалбоподателя през периода до своята отмяна.

32 Всъщност, както признават и страните, поради приемането на обжалваното решение жалбоподателят е трябвало, в съответствие с член 3, параграф 10 от АЦП, да започне да спазва съответните задължения по АЦП по отношение на Marketplace в срок от шест месеца след приемането му, а именно най-късно до 7 март 2024 г.

33 От гореизложеното следва, че с отмяната по административен ред на обжалваното решение в частта за Marketplace, считано от 23 април 2025 г., жалбоподателят не е постигнал възстановяване на предишното си положение по смисъла на съдебната практика, цитирана

в точки 29 и 30 по-горе, поради което продължава да има интерес от отмяната по съдебен ред на обжалваното решение в частта, в която Marketplace се квалифицира като ОПУ, която е важен портал.

По първото основание, свързано с квалифицирането на Messenger като ОПУ, която е важен портал

34 Първото основание се състои от четири части:

– първа част: Комисията не признала, че с оглед на характеристиките на Messenger тази услуга съответства на функцията за онлайн разговори на ОПУ за онлайн социалната мрежа Facebook и е неразделна част от тази ОПУ,

– втора част: Комисията определила Messenger като ОПУ от типа МСУБН, която е отделна и самостоятелна услуга спрямо услугата за онлайн социалната мрежа Facebook, като не приложила и не тълкувала правилно разпоредбите на АЦП,

– трета част: Комисията стигнала до погрешното заключение, че Messenger представлява самостоятелно важен портал, като отхвърлила доводите и доказателствата, представени от жалбоподателя на основание член 3, параграф 5 от АЦП в хода на административната процедура, с мотива, че те очевидно не пораждат съмнение във валидността на презумпциите по член 3, параграф 2 от АЦП, при това без да започне пазарно проучване съгласно член 17, параграф 1 или параграф 3 от АЦП,

– четвърта част: Комисията се позовала на нови доказателства за първи път в обжалваното решение, допускайки съществено процесуално нарушение.

По първата част, свързана с преценката in concreto на Messenger и с квалифицирането ѝ като ОПУ от типа МСУБН

35 В рамките на първата част жалбоподателят оспорва оценката на Комисията, въз основа на която Комисията отказва да приеме, че Messenger е просто функцията за онлайн разговори на ОПУ за онлайн социалната мрежа Facebook, която е неразделна част от тази ОПУ. Тази първа част от основанието по същество се състои от три оплаквания.

– По първото оплакване, свързано с това, че Комисията е пренебрегнала, погрешно е тълкувала и/или е изопачила доказателствата, представени от жалбоподателя

36 Жалбоподателят твърди, че Комисията е пренебрегнала, погрешно е тълкувала и/или е изопачила доказателствата, които сочат, че Messenger е просто функцията за онлайн разговори на ОПУ за онлайн социалната мрежа Facebook, която е неразделна част от тази ОПУ. Комисията допуснала грешка в преценката, като счела, че доказателствата, с които е разполагала при приемането на обжалваното решение, установяват, че Messenger е отделна услуга, която крайните ползватели могат да използват и използват отделно от Facebook.

37 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

38 Съгласно член 3, параграф 1 от АЦП дадено предприятие се определя за контролиращо достъпа предприятие, ако отговаря на три кумулативни условия, едно от които е посоченото в член 3, параграф 1, буква б) от този регламент да предоставя ОПУ, която е важен портал.

39 Член 2, точка 2 от АЦП предвижда, че ОПУ означава някоя от изброените в тази разпоредба услуги, и по-специално услугите за онлайн социални мрежи и МСУБН.

40 В обжалваното решение Комисията приема, че с оглед на характеристиките на Messenger, преценени in concreto, тази услуга представлява самостоятелна ОПУ от типа МСУБН, която не може да се счита просто за функция за чат на ОПУ за онлайн социалната мрежа Facebook.

41 В това отношение Комисията счита, че Meta предоставя Messenger на пазара като услуга, различна от услугата Facebook, и че използването на Messenger не е предизвикано от използването на онлайн социалната мрежа Facebook за [*поверително*] [1] по-голямата част от ползвателите.

42 Комисията обаче правилно е стигнала до това заключение. На първо място, заключението се основава на факта, че Meta е разработило самостоятелни приложения за Messenger, по-специално за мобилни устройства. Както Комисията посочва в съображение 177 от обжалваното решение, съществува приложение Messenger за мобилни устройства, което е отделно от Facebook и което трябва да бъде изтеглено и отворено от ползвателите, за да четат или изпращат съобщения. Тъй като използването на мобилни устройства преобладава, що се отнася до Messenger, както това е посочено в бележка под линия 150 от обжалваното решение и не е оспорено от жалбоподателя, приложението за мобилни устройства, което е отделно от услугата за онлайн социалната мрежа Facebook, представлява по този начин входната точка към Messenger за [*поверително*] по-голямата част от ползвателите.

43 На второ място, както отбелязва Комисията в съображение 169 от обжалваното решение, след като бъдат идентифицирани чрез Facebook идентификатор, потребителите могат да използват Messenger, без значение дали акаунтът им във Facebook е активиран, или деактивиран и дали в същото време са активни в онлайн социалната мрежа Facebook, или не, което представлява релевантен елемент за преценката дали Messenger и Facebook са отделни услуги.

44 На трето място, оценката на Комисията се основава също така, при това с основание, на факта, че Meta предоставя и популяризира специфични за Messenger инструменти, които дават на предприятията възможност да взаимодействат с голям брой ползватели, като им дават възможност например да привличат потенциални клиенти, да предоставят обслужване на клиенти и да използват система за повторно привличане на клиенти. Както е посочено в съображение 181 от обжалваното решение, наличието на такива инструменти показва, че Meta разглежда услугата си Messenger като самостоятелна платформа в рамките на своята екосистема.

[1] Заличени поверителни данни.

45 Освен това изтъкнатите от жалбоподателя доводи, изложени в точка 46 и следващите по-долу, не позволяват да се обори заключението на Комисията, че от доказателствата, с които тя е разполагала при приемането на обжалваното решение, се установява, че Messenger е отделна и самостоятелна ОПУ от типа МСУБН спрямо ОПУ за онлайн социалната мрежа Facebook.

46 Първо, жалбоподателят оспорва, че достъпът до Messenger на мобилните устройства е изисквал отделно приложение към датата на приемане на обжалваното решение, както е посочено в точка 42 по-горе. Той твърди, от една страна, че приложение A.26 към жалбата съдържа екранни снимки на редица основни функции, които се използват от Messenger и до които ползвателите имат пряк достъп чрез приложението Facebook. От друга страна, той посочва, че на мобилните устройства ползвателите, които не използват приложението Facebook, а уебверсията на Facebook, имат възможност за достъп до Messenger директно чрез Facebook, без да използват приложението Messenger.

47 В това отношение няма нужда да се преценява дали доводите, посочени в точка 46 по-горе, вече са били изтъкнати от жалбоподателя в хода на административната процедура и дали биха могли да се приемат за допустими, на което Комисията се противопоставя, ако се окаже, че се изтъкват за първи път пред Общия съд. Всъщност тези доводи в никакъв случай не могат да оборят констатацията на Комисията, посочена в точка 42 по-горе, че начинът, по който се предлага Messenger, води до това, че специалното приложение за мобилни устройства Messenger представлява входната точка към Messenger за [*поверително*] по-голямата част от ползвателите. По-конкретно, двата примера, дадени от жалбоподателя, представляват само редки изключения по отношение на достъпа до Messenger чрез специалното приложение.

48 Всъщност, от една страна, що се отнася до довода на жалбоподателя, че някои комуникации в Messenger могат да се подават от приложението Facebook, без приложението Messenger да е отворено (по-специално функциите за споделяне на reel, а именно кратко видео или „история“, т.е. поредица от кратки видеоклипове или изображения), този довод се отнася само до конкретните съобщения, посочени от жалбоподателя, които са предназначени да улеснят разпространението на съдържание от Facebook чрез Messenger, а не до други обичайни функции, като например такива, позволяващи да се състави и прочете съобщение, както и да се отговори на него.

49 От друга страна, що се отнася до довода на жалбоподателя, че потребителите на въпросните услуги чрез мобилни устройства винаги са имали възможност за достъп до Messenger от уебверсията на Facebook, без да използват приложението Messenger, този довод се отнася до положение, което се явява незначително спрямо това на [*поверително*] по-голямата част от ползвателите, които имат достъп до Messenger чрез специалното приложение за мобилни устройства, доколкото използването чрез мобилни устройства преобладава по отношение на Messenger, което жалбоподателят не оспорва (вж. т. 42 по-горе).

50 Второ, жалбоподателят изтъква факта, че 100 % от съобщенията, обменяни в Messenger, са между ползватели на Facebook и че през 2022 г., от една страна, [*80—100*] % от активните ползватели месечно на Messenger са били и активни ползватели месечно на други функции на Facebook, а от друга страна, [*80—100*] % от активните ползватели дневно на Messenger са използвали и други функции на Facebook през същия ден. Тези данни не доказват обаче, че Messenger и Facebook трябва да се разглеждат като една ОПУ за целите на АЦП, а доказват единствено, че жалбоподателят е избрал да ограничи използването на Messenger до

ползватели, които имат акаунт във Facebook. Въпреки това, както посочва Комисията в съображение 182 от обжалваното решение, тези ползватели могат да използват и действително използват Messenger независимо от онлайн социалната мрежа Facebook.

51 Трето, жалбоподателят упреква Комисията, че в съображение 184 от обжалваното решение е отхвърлила представените от него данни относно активните седмични ползватели на Messenger, без да ги анализира правилно. Всъщност Комисията трябвало да съпостави данните за връзката между използването на Messenger и на Facebook с данните за активните ползватели месечно и за активните ползватели дневно, посочени в точка 50 по-горе. Комисията била длъжна поне да обясни причините, поради които е пренебрегнала представените количествени данни.

52 Въпреки това фактът, че Комисията не е посочила изрично в обжалваното решение данните относно активните ползватели на месец и на ден на Messenger, предоставени от жалбоподателя в хода на административната процедура, нито е съпоставила изрично тези данни с данните относно активните ползватели на Messenger седмично, анализирани в съображение 184 от обжалваното решение, не означава, че тя не е взела предвид всички тези данни в рамките на своята оценка.

53 В това отношение от съдебната практика следва, че изискванията от член 296, втора алинея ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на разглеждания акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, издаваща акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол, но не се изисква в мотивите да се уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, следва да се преценява с оглед не само на текста на този акт, но и на контекста му, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решение от 29 юли 2024 г., Ryanair и Laudamotion/Комисия, C-591/21 P, непубликувано, EU:C:2024:635, т. 166 и цитираната съдебна практика).

54 В разглеждания случай обаче в обжалваното решение са посочени причините, поради които Комисията не счита за убедителни данните за връзката между използването на Messenger и това на Facebook. Така в съображение 182 от обжалваното решение Комисията посочва, че фактът, че цялата комуникация чрез Messenger се осъществява между ползватели, разполагащи с акаунт във Facebook, е просто следствие от концепцията за тази услуга към датата на приемане на решението. Освен това в съображение 187 от това решение Комисията отбелязва, че частичното припокриване на активните крайни ползватели месечно на Messenger с тези на Facebook не е изненадващо, като се има предвид изборът на Meta да използва Facebook акаунта като идентификатор за ползването на Messenger, което не позволява да се обори нейното заключение за самостоятелното използване на Messenger от ползвателите.

55 Четвърто, жалбоподателят няма основание да упреква Комисията, че не е взела надлежно предвид съдържанието на проучването, представено като приложение A.27 към жалбата, което потвърждавало, че европейските ползватели на услугите за онлайн социални мрежи, определени от Комисията, системно разглеждат функцията за онлайн разговор на дадена онлайн социална мрежа като основен елемент от потребителското преживяване в тази социална мрежа. Всъщност, без да е необходимо произнасяне по допустимостта на това приложение, Комисията не може да бъде упрекната, че е пренебрегнала резултатите от

проучването, доколкото то е било проведено след приемането на обжалваното решение. При всички положения фактът, че по-голямата част от ползвателите на онлайн социални мрежи считат обединяването на функциите на социална мрежа и на директни съобщения за много важно за използването от тях на тези социални мрежи и че биват разочаровани, ако тези функции са разделени, не дава никаква информация за начина, по който услугата Messenger се предоставя на ползвателите.

56 Пето, жалбоподателят твърди, че Комисията е изопачила представените от него данни, посочени в съображение 185 от обжалваното решение. Всъщност според жалбоподателя той е посочил, че като се вземе предвид първата сесия за деня, около [*10—20*] милиона ползватели на мобилни устройства са влизали в мобилното приложение Messenger чрез входна точка, предложена от Facebook, което съответства на [*0—30*] % от дневната потребителска база на Messenger. Въз основа на това Комисията обаче заключила, че [*70—100*] % от дневното ползване на Messenger не е предизвикано от използването на Facebook. Данните, предоставени от жалбоподателя обаче, се отнасяли само до първата сесия на ползвателите за деня и освен това единствено на мобилно устройство. Ето защо тези данни не отразявали цялото ползване на Messenger за ден, предизвикано от ползването на Facebook.

57 В това отношение, дори да се приеме, че Комисията е допуснала фактическа грешка по отношение на процента ежедневно ползване на Messenger на мобилни устройства, което не е предизвикано от ползването на Facebook, доводите на жалбоподателя не позволяват да се опровергае твърдението на Комисията, формулирано в съображение 185 от обжалваното решение, според което за [*поверително*] по-голямата част от ползвателите на мобилното приложение на Messenger първото използване на Messenger през деня не е било извършено чрез кликване върху линк в приложението Facebook, а чрез директно отваряне на приложението Messenger. Освен това, когато в хода на административната процедура Комисията иска от жалбоподателя да ѝ предостави по-подробни данни в това отношение, по-специално разбивка за периода от 2020 до 2022 г. на ползвателите, които са започнали сесията си в Messenger чрез уебстраницата на Facebook, приложението Facebook, мобилното приложение Messenger или разширението (plugin) Facebook Messenger Chat, той отговаря, че не разполага с такива данни.

58 Шесто, жалбоподателят твърди, че Комисията не е тълкувала правилно или е изопачила публично достъпните търговски документи, съобщенията до инвеститорите и ползвателите, както и финансовите отчети на Meta, като е приела, че тези документи сочат, че Messenger не е функцията за онлайн чат на Facebook, която е неразделна част от ОПУ за онлайн социалната мрежа Facebook.

59 От документите, посочени в точка 58 по-горе, Комисията обаче правилно е заключила, че Meta е замислило, представило и позиционирало Messenger като самостоятелна услуга, която е повече от просто функция за онлайн разговори на Facebook. Така, както посочва Комисията в съображение 180 от обжалваното решение, позовавайки се на формуляр „10-K“ на Meta Platforms за финансовата година, приключваща на 31 декември 2022 г., Meta разграничава във финансовите си отчети следните четири услуги в рамките на своето „семейство приложения“: Facebook, Instagram, Messenger и WhatsApp. В друга комуникация до инвеститорите, като посочената от Комисията в бележка под линия 158 към съображение 180 от обжалваното решение, представляваща стенограма от телеконференция от 26 октомври 2022 г. във връзка с резултатите на Meta за третото тримесечие на 2022 г., Meta се позовава на монетизацията на самата услуга Messenger и

посочва, че съобщенията, предоставяни чрез WhatsApp и Messenger, представляват „голяма възможност за монетизация“ благодарение на разработването на продукти като рекламите „кликни, за да изпратиш съобщение“ (click-to-message) и платените съобщения.

60 Вярно е, че въпросът дали Messenger е ОПУ от типа МСУБН, или функция, която е неразделна част от ОПУ за онлайн социалната мрежа Facebook, трябва да се оценява от обективната гледна точка на крайните ползватели. Въпреки това отчитането на документи от типа на разглежданите в настоящия случай не е без значение за посочената оценка, доколкото тези документи биха могли, заедно с други непротиворечиви доказателства, какъвто е случаят, що се отнася до съображенията, изложени в точки 42—44 по-горе, да предоставят информация за начина, по който доставчикът на услуги конфигурира своите услуги за крайните ползватели, и следователно за начина, по който тези услуги ще бъдат използвани впоследствие от такива ползватели.

61 Поради това доводите на жалбоподателя следва да се отхвърлят, а съответно и първото оплакване в своята цялост.

– По второто оплакване, свързано с твърдения за произволна и дискриминационна оценка на Messenger

62 Жалбоподателят твърди, че начинът, по който Комисията е оценила функцията за онлайн разговори на услугите за социални мрежи на други предприятия, които са били определени като контролиращи достъпа предприятия, съдържа явни несъответствия, а това прави обжалваното решение произволно и дискриминационно.

63 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

64 Следва да се отбележи, че Комисията е длъжна да направи отделен анализ на конкретните обстоятелства по всяко дело, без да е обвързана от по-ранните решения, които се отнасят до други икономически оператори или до други ОПУ (решение от 17 юли 2024 г., Bytedance/Комисия, T-1077/23, обжалвано, EU:T:2024:478, т. 68 и 375).

65 Освен това съгласно постоянната съдебна практика принципът на равно третиране, който е основен принцип на правото на Съюза, установен в членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз, изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. решение от 16 юни 2022 г., Sony Optiarc и Sony Optiarc America/Комисия, C-698/19 P, EU:C:2022:480, т. 153 и цитираната съдебна практика).

66 В това отношение жалбоподателят изтъква, на първо място, решение C(2023) 6100 final на Комисията от 5 септември 2023 година за определяне на Apple за контролиращо достъпа предприятие съгласно член 3 от АЦП (Дела DMA.100013 Apple — online intermediation services — app stores, DMA.100025 Apple — operating systems and DMA.100027 Apple — web browsers), чието резюме е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ C, C/2023/548) (наричано по-нататък „решението за определяне на Apple“), в което Комисията приема, че App Store представлява една ОПУ, независимо от устройството, на което се използва. Подходът на Комисията към Messenger обаче не е в противоречие с подхода, възприет в решението за определяне на Apple. Всъщност Комисията не разделя Messenger

на различни ОПУ от типа МСУБН в зависимост от устройството, на което тази услуга се използва, а квалифицира Messenger като една ОПУ от типа МСУБН, независимо от начина, по който ползвателите имат достъп до нея.

67 Що се отнася до услугата iMessage на Apple, изтъкната на второ място от жалбоподателя, следва да се отбележи, че тази услуга не се предоставя във връзка с ОПУ за онлайн социална мрежа. Поради това в решението за определяне на Apple не се поставя въпросът за разграничаването на МСУБН от услугата за онлайн социална мрежа, така че това решение явно не е релевантно в това отношение.

68 Що се отнася до функциите за онлайн разговори на TikTok и LinkedIn, посочени на трето място от жалбоподателя, следва да се отбележи, че те нямат същите характеристики като Messenger, и по-специално не притежават онези основни характеристики, въз основа на които Комисията е стигнала до заключение, че Messenger представлява самостоятелна и отделна ОПУ от типа МСУБН, а именно, от една страна, факта, че Messenger може да се използва извън онлайн социалната мрежа Facebook, по-специално посредством специално приложение, и от друга страна, факта, че Messenger може да се използва и при деактивиран Facebook акаунт.

69 Освен това в отговор на писмените въпроси на Общия съд от 28 март 2025 г. жалбоподателят поддържа, че Комисията е възприела различен подход в решение C(2024) 3176 final от 13 май 2024 година във връзка с решение съгласно член 3 от АЦП (ДЕЛО DMA.100019 — BOOKING — SERVICES D'INTERMÉDIATION EN LIGNE — VERTICAUX), чието резюме е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ C, C/2024/4360), с което Booking Holdings Inc. се определя за контролиращо достъпа предприятие, като е счела, че услугите Booking.com и RentalCars.com представляват една ОПУ за целите на АЦП, независимо от наличието на отделни приложения и уебсайтове, тъй като тези услуги са достъпни чрез един-единствен акаунт, както е при Facebook и Messenger.

70 За разлика от фактическата обстановка в настоящия случай обаче, от Решение C(2024) 3176 final следва, че ползвателите са имали достъп до всички въпросни услуги, включително тези за наем на автомобили, без да минават през отделно приложение за тази цел. В случая обаче, както бе посочено в точка 42 по-горе, Комисията правилно е констатирала, че Meta е разработило самостоятелни приложения за Messenger и че по отношение на приложението, използвано на мобилни устройства, то представлява входната точка към Messenger за [*поверително*] по-голямата част от ползвателите.

71 Поради това второто оплакване следва да се отхвърли.

– *По третото оплакване, свързано с твърдения за нарушение на приложението към АЦП*

72 Жалбоподателят упреква Комисията, че се е позовала на приложението към АЦП, за да приеме, че Messenger е ОПУ от типа МСУБН, която е отделна и самостоятелна услуга от ОПУ за онлайн социална мрежа Facebook. В това отношение жалбоподателят твърди, че дори приложението към АЦП да е от значение за разграничаването на ОПУ, което той оспорва, в обжалваното решение посоченото приложение не е приложено правилно. Всъщност раздел Г, точка 2 от посоченото приложение изисквал да се приеме, че Messenger е част от ОПУ за онлайн социалната мрежа Facebook, тъй като се използва за

същите цели като тази онлайн социална мрежа, а именно позволява на ползвателите на Facebook да се свързват и да комуникират помежду си, да споделят съдържание и да откриват други потребители и съдържание.

73 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

74 Що се отнася, най-напред, до релевантността на приложението към АЦП за разграничаване на ОПУ, предлагани по интегриран начин, следва да се отбележи, че приложението има същата правна стойност като разпоредбите на самия АЦП и е неразделна част от този регламент (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 24 ноември 2010 г., Комисия/Съвет, C-40/10, EU:C:2010:713, т. 61).

75 Съгласно раздел А, точка 1 от приложението към АЦП то има за цел да „[уточни] методиката за определяне и изчисляване на „активните крайни ползватели“ и „активните бизнес ползватели“ за всяка [ОПУ], определена в член 2, точка 2[от АЦП]“, за да могат предприятията да преценят дали техните ОПУ отговарят на количествените прагове, посочени в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП, и следователно съществува презумпция, че отговарят на изискването по член 3, параграф 1, буква б) от АЦП.

76 Като се има предвид обаче, че приложението към АЦП има за цел да позволи на предприятията да идентифицират активните крайни ползватели и активните бизнес ползватели на всяка ОПУ, изброена в член 2, точка 2 от АЦП, трябва да се отбележи, че то съдържа насоки, които са от значение за разграничаване на ОПУ, които се предлагат от дадено предприятие по интегриран начин. Ако Комисията прилага други критерии за разграничаването на ОПУ, различни от тези, които предприятията използват за изчисляването на активните крайни ползватели и активните бизнес ползватели на своите ОПУ, с цел да оцени дали са достигнати праговете, предвидени в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП, предприятията не биха могли да се ползват от правната сигурност, която трябва да им осигури приложението към DMA, както е предвидено в съображение 20 от този регламент.

77 При това положение за оценката и разграничаването на ОПУ по смисъла на АЦП следва да се вземат предвид и съдържащите се в приложението към АЦП насоки, що се отнася до случаите, в които услугите, предоставяни от дадено предприятие, трябва да се считат за отделни ОПУ, по-специално когато се предлагат по интегриран начин.

78 Ето защо за целите на преценката на обстоятелствата, при които предоставените от предприятията ОПУ трябва да се считат за една услуга или за отделни услуги, следва да се вземе предвид по-конкретно раздел Г, точка 2 от приложението към АЦП.

79 За целите на изчисляването на броя на „активните крайни ползватели“ и „активните бизнес ползватели“ раздел Г, точка 2 от приложението към АЦП предвижда:

„в) Предприятието, предоставящо [ОПУ] или услуги, разглежда като отделни [ОПУ] онези услуги, които съответното предприятие предлага по интегриран начин, но които:
i) не спадат към една и съща категория [ОПУ] съгласно член 2, точка 2; или
ii) се използват за различни цели от своите крайни ползватели или бизнес ползватели, или и от двете групи, дори и техните крайни ползватели и бизнес ползватели да са едни и същи и дори и да спадат към една и съща категория [ОПУ] съгласно член 2, точка 2“.

80 По този начин раздел Г, точка 2, буква в), подточка i) от приложението към АЦП позволява да се потвърди оценката на Комисията, съдържаща се в съображение 172 от обжалваното решение, според която услугата Messenger, като ОПУ от типа МСУБН, трябва да бъде отделена от ОПУ за онлайн социална мрежа Facebook, в която е интегрирана, тъй като тези услуги не принадлежат към една и съща категория ОПУ.

81 Това заключение не се опровергава от доводите на жалбоподателя, че съгласно раздел Г, точка 2, буква в), подточка ii) от приложението към АЦП съответните ОПУ се разглеждат като отделни ОПУ, ако се използват за различни цели, докато Messenger и Facebook имат едни и същи цели на използване. Всъщност съгласно текста на раздел Г, точка 2, буква в) от приложението към АЦП критерият, свързан с целите за използване на разглежданите услуги, е алтернативен спрямо критерия, който е приложен в случая, поради което жалбоподателят не може да черпи доводи от тази разпоредба.

82 Поради това третото оплакване следва да се отхвърли, а съответно и първата част от първото основание.

По втората част, свързана с приложимите правни критерии за квалифицирането на услуга като Messenger като ОПУ от типа МСУБН

83 Жалбоподателят твърди, че Комисията не е тълкувала и приложила правилно член 2, точки 7 и 9, член 3, параграф 1, буква б) и параграф 9 от АЦП, когато е определила Messenger като ОПУ от типа МСУБН. По-конкретно, жалбоподателят не оспорва, че Messenger отговаря на определението за МСУБН по смисъла на Директива (ЕС) 2018/1972 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за установяване на Европейски кодекс за електронни съобщения (ОВ L 321, 2018 г., стр. 36, наричана по-нататък „Кодексът за електронни съобщения“). Жалбоподателят обаче упреква Комисията, че е допуснала грешка при прилагането на правото, като е приела, че услуга, която отговаря на определението за МСУБН по смисъла на този кодекс, трябва задължително да бъде квалифицирана като ОПУ от типа МСУБН по смисъла на АЦП. Според жалбоподателя услуга като Messenger, която представлява просто функция за онлайн разговор на дадена онлайн социална мрежа, може a priori да попада в две различни категории ОПУ, а именно тази на ОПУ от типа МСУБН и тази на ОПУ от типа услуга за онлайн социална мрежа, от която тази услуга е част. Поради това, за да се определи на коя категория ОПУ тази услуга съответства най-добре, трябвало да се извърши преценка in concreto на посочената услуга въз основа на доказателства.

84 В подкрепа на доводите си, на първо място, жалбоподателят твърди, че възприетият от Комисията подход в обжалваното решение е в противоречие с определението за ОПУ за онлайн социална мрежа, посочено в член 2, точка 7 от АЦП, което изрично изисква функцията за чатове на дадена онлайн социална мрежа да бъде включена в обхвата на ОПУ за онлайн социална мрежа.

85 На второ място, жалбоподателят твърди, че изводът на Комисията в обжалваното решение, че дадена услуга не може да бъде част от ОПУ от типа услуга за онлайн социална мрежа, ако вече отговаря на определението за МСУБН, представлява несъобразяване с автономния характер на определението за услуга за онлайн социална мрежа, посочено в АЦП, тъй като това определение не е обвързано с определението за ОПУ от типа МСУБН, съдържащо се в Кодекса за електронни съобщения, или с определението за МСУБН, предвидено в член 2, точка 9 от АЦП.

86 На трето място, жалбоподателят твърди, че Комисията е възприела непоследователен и дискриминационен подход, тъй като е оценила по различен начин функциите за онлайн разговори на други социални мрежи, като например TikTok. Всъщност в решение C(2023) 6102 final от 5 септември 2023 година във връзка с решение съгласно член 3 от АЦП (Дело DMA.100040 — BYTEDANCE — ONLINE SOCIAL NETWORKING SERVICES), чието резюме е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ C, C/2023/552), с което ByteDance се определя като контролиращо достъпа предприятие, Комисията приела, че дадена услуга може a priori да отговаря на определенията за няколко ОПУ, като по-конкретно надлежно извършила оценка дали TikTok съответства повече на услуга на платформа за споделяне на видеоклипове, или на услуга за онлайн социална мрежа.

87 Комисията, подкрепена от Френската република, оспорва доводите на жалбоподателя.

88 Както бе посочено в точка 39 по-горе, съгласно член 2, точка 2 от АЦП ОПУ означава някоя от изброените в тази разпоредба услуги, и по-специално услугите за онлайн социални мрежи и МСУБН.

89 В член 2, точка 9 от АЦП е уточнено, че за целите на посочения регламент МСУБН означава „[МСУБН] съгласно определението в член 2, точка 7 от [Кодекса за електронни съобщения]“.

90 В член 2, точка 7 от Кодекса за електронни съобщения МСУБН е дефинирана като „междуличностна съобщителна услуга, която не осъществява връзка с обществено определени номерационни ресурси, а именно номер или номера в рамките на национални или международни номерационни планове, или, която не дава възможност за връзка с номер или номера в рамките на национални или международни номерационни планове […]“.

91 За да се разбере понятието за МСУБН в Кодекса за електронни съобщения, следва да се вземе предвид и определението за „междуличностна съобщителна услуга“, предвидено в член 2, точка 5 от същия кодекс, което се отнася до „услуга, предоставяна обикновено по възмезден начин, която дава възможност за пряк междуличностен и интерактивен обмен на информация по електронни съобщителни мрежи между определен брой лица, като лицата, започващи или участващи в комуникацията, определят адресата (адресатите) ѝ, и не включва услугите, които дават възможност за междуличностна и интерактивна комуникация само като незначителен допълнителен елемент, пряко свързан с друга услуга“.

92 На първо място, следва да се отбележи, че в разглеждания случай в съображения 165 и 166 от обжалваното решение Комисията е извършила оценка дали Messenger отговаря на определението за МСУБН, предвидено в АЦП, и е заключила, че това е така, като е приложила критериите, предвидени в Кодекса за електронните съобщения, към който АЦП препраща.

93 Всъщност Комисията посочва в съображение 166 от обжалваното решение, че Messenger отговаря на определенията за междуличностна съобщителна услуга и за МСУБН, предвидени в член 2, точки 5 и 7 от Кодекса за електронни съобщения, доколкото тази услуга дава възможност за междуличностен и интерактивен обмен на информация между ограничен брой лица и не осъществява връзка с обществено определени номерационни ресурси.

94 Както отбелязва Комисията в съображение 167 от обжалваното решение, в хода на административната процедура жалбоподателят всъщност не оспорва, че Messenger отговаря на определенията, предвидени в член 2, точки 5 и 7 от Кодекса за електронни съобщения, позиция, която той потвърждава и в писмените си изявления и в отговор на въпрос на Общия съд по време на съдебното заседание.

95 На второ място, следва да се отбележи, че Комисията правилно е посочила в съображения 169 и 172 от обжалваното решение, че фактът, че Messenger може да се счита за услуга, която се предоставя по интегриран начин с ОПУ за онлайн социална мрежа Facebook, доколкото е функцията за онлайн разговори на тази социална мрежа, не е пречка тази услуга да се разглежда като ОПУ от типа МСУБН, отделно от услугата за тази онлайн социална мрежа.

96 Всъщност, най-напред, както бе посочено в точка 79 по-горе, раздел Г, точка 2, буква в), подточка i) от приложението към АЦП предвижда, че предприятието, предоставящо ОПУ или услуги, разглежда като отделни услугите, които предлага по интегриран начин, но които не спадат към една и съща категория ОПУ съгласно член 2, точка 2 от АЦП.

97 Освен това фактът, че МСУБН като Messenger може да се счита за отделна ОПУ, въпреки че до известна степен се предоставя по интегриран начин заедно с други ОПУ, не противоречи на АЦП.

98 В това отношение следва да се отбележи, че законодателят на Съюза изрично е предвидил такъв вид конфигурация. Всъщност в съображение 64 от АЦП е посочено, че контролиращите достъпа предприятия често предоставят МСУБН като част от своята платформена екосистема, като това допълнително утежнява пречките за навлизане на пазара за алтернативни доставчици на такива услуги и увеличава разходите на крайните ползватели за смяна на доставчика. Поради това законодателят на Съюза е бил напълно наясно със сложността на структурата на някои платформени екосистеми, включващи по-специално допълнителни услуги, които могат да се преплитат или да бъдат взаимносвързани, както и, по-конкретно, с обичайното предоставяне на МСУБН, като Messenger, в рамките на такива екосистеми.

99 Следователно Комисията правилно е приела, че фактът, че Messenger може да се счита за услуга, предоставяна по интегриран начин с ОПУ за онлайн социалната мрежа Facebook, доколкото е функцията за онлайн чат на последната, не пречи тя да бъде разглеждана като ОПУ от типа МСУБН, която е отделна от услугата за тази онлайн социална мрежа.

100 Жалбоподателят твърди обаче, че обжалваното решение е опорочено от грешка при прилагането на правото, доколкото Комисията не е отчела, че услуга, отговаряща на определението за МСУБН, предвидено в Кодекса за електронни съобщения, може едновременно да отговаря на определението за ОПУ от типа МСУБН и на определението за ОПУ за онлайн социална мрежа, като е неразделна част от тази социална мрежа, и че е било необходимо да се направи конкретна оценка на условията, при които тази МСУБН е била предоставяна, за да се определи на коя ОПУ тя съответства най-добре. Според жалбоподателя, ако Комисията бе тълкувала правилно правните критерии, предвидени в АЦП за разграничаване на ОПУ, тя щеше да извърши такава оценка по отношение на Messenger.

101 От обжалваното решение е видно обаче, че в разглеждания случай Комисията не се е задоволила само с това да констатира, че Messenger отговаря на определението за МСУБН по смисъла на Кодекса за електронни съобщения, за да стигне до заключение, че тази услуга трябва да бъде квалифицирана като ОПУ от типа МСУБН по смисъла на АЦП. Всъщност, след като в съображение 166 от обжалваното решение констатира, че Messenger отговаря на определението за МСУБН по смисъла на Кодекса за електронни съобщения, и в този контекст уточнява в съображения 167—169 от обжалваното решение причините, поради които тя не попада в обхвата на изключението, предвидено за услугите, които позволяват междуличностна и интерактивна комуникация единствено като второстепенна функция, неразривно свързана с друга услуга, Комисията продължава със своята оценка, като прави, по-специално в съображения 176—190 от обжалваното решение, конкретен анализ на условията и обстоятелствата, при които се предоставя Messenger.

102 Така, най-напред, в съображение 177 от обжалваното решение Комисията посочва, че от начина, по който се предоставя Messenger, и по-специално от факта, че Meta е разработило отделно и самостоятелно приложение за тази услуга за мобилни устройства, което представлява входната точка към Messenger за [*поверително*] по-голямата част от ползвателите, както е посочено в точка 42 по-горе, е видно, че тази услуга е еволюирала, за да предложи на потребителя преживяване, различно от това на Facebook, и да се превърне в самостоятелна МСУБН. По-нататък, в съображения 177—180 от обжалваното решение Комисията приема, че съобщенията на Meta към неговите инвеститори, търговските съобщения, предназначени за широката публика, съобщенията към ползвателите и финансовите отчети потвърждават, че самото Meta възприема Messenger като самостоятелна услуга, както е посочено в точка 59 по-горе. Накрая, в съображение 181 от обжалваното решение Комисията констатира, че като предоставя и популяризира специфични инструменти, позволяващи на предприятията да взаимодействат с ползвателите в Messenger, Meta възприема Messenger като самостоятелна платформа в рамките на своята екосистема, както е посочено в точка 44 по-горе.

103 Комисията заключава, че Messenger представлява отделна услуга, която потребителите могат да използват и използват отделно, поради което следва да бъде квалифицирана като ОПУ от типа МСУБН, която е отделна и самостоятелна услуга спрямо услугата за онлайн социалната мрежа Facebook.

104 При това положение следва да се констатира, че в конкретния случай, дори да се приеме, че изложените в точка 100 по-горе доводи на жалбоподателя са обосновани, тези доводи не биха могли да доведат до отмяна на обжалваното решение в рамките на настоящата жалба, тъй като при всички положения Комисията е извършила конкретен анализ на условията и обстоятелствата, при които е предоставяна услугата Messenger.

105 Тази конкретна оценка на условията, при които Messenger е била предоставяна на ползвателите, впрочем се оспорва от жалбоподателя в рамките на първата част от първото основание.

106 Поради това главните доводи на жалбоподателя, посочени в точка 100 по-горе, и доводите в тяхна подкрепа следва да се считат за неотносими.

107 Предвид изложените съображения втората част от първото основание следва да се отхвърли отчасти по същество и отчасти като неотносима.

По третата част, свързана с поставяне под съмнение на презумпцията, съгласно която Messenger представлява важен портал

108 Жалбоподателят твърди, че дори да се приеме, че Комисията не е допуснала грешка, когато е квалифицирала Messenger като ОПУ от типа МСУБН, тя не е тълкувала и приложила правилно член 3, параграф 1, буква б) и параграф 9 от АЦП, когато е заключила, че тази услуга представлява отделно важен портал.

109 Третата част се състои от три оплаквания.

– По първото оплакване, свързано с оборването на презумпцията, предвидена в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП

110 Жалбоподателят твърди, че в обжалваното решение Комисията не е доказала, че Messenger представлява важен портал по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от АЦП. В това отношение жалбоподателят поддържа по-специално, че Комисията е пренебрегнала и неоснователно е отхвърлила представените от него доказателства за оборване на презумпцията, предвидена в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП.

111 Комисията, подкрепена от Френската република, оспорва доводите на жалбоподателя.

112 Както бе посочено в точка 38 по-горе, съгласно член 3, параграф 1 от АЦП дадено предприятие се определя за контролиращо достъпа предприятие, ако отговаря на три кумулативни условия, едно от които е да предоставя ОПУ, която е важен портал.

113 Съгласно член 3, параграф 2, буква б) от АЦП се приема, че дадено предприятие отговаря на условието, свързано с предоставянето на ОПУ, която е важен портал, за да бъде определено за контролиращо достъпа предприятие, когато през последната финансова година разглежданата ОПУ има най-малко 45 милиона активни крайни ползватели месечно, установени или намиращи се в Съюза, и най-малко 10 000 активни бизнес ползватели годишно, установени в Съюза.

114 Член 3, параграф 5 от АЦП предвижда, че презумпциите по член 3, параграф 2 от АЦП могат да бъдат оборени, когато предприятието представи „заедно със своето уведомление достатъчно обосновани доводи с цел да докаже, че, по изключение, въпреки че е достигнало всички прагове по [този] параграф 2, поради обстоятелствата, в които съответната [ОПУ] се предоставя, то не отговаря на изискванията, изброени в параграф 1 [от член 3 от АЦП]“.

115 В разглеждания случай следва да се провери дали, както твърди жалбоподателят, Комисията неправилно е заключила, че представените от него доводи не са достатъчно обосновани по смисъла на член 3, параграф 5 от АЦП, защото очевидно не пораждат съмнение във валидността на презумпцията по член 3, параграф 2, буква б) от АЦП.

116 На първо място, жалбоподателят посочва, че в хода на административната процедура е доказал, че Messenger засяга само [*0—5*] % от трафика на комуникациите business-to-consumer (бизнес—ползвател) (наричани по-нататък „B2C“) в Европейското икономическо пространство (ЕИП), като основните средства, използвани от бизнес

ползвателите за връзка с крайните ползватели, са телефонът и електронната поща. Според жалбоподателя оценката на този елемент в обжалваното решение е явно погрешна и недостатъчно мотивирана.

117 В това отношение, първо, следва да се посочи, че член 3, параграф 5 от АЦП не съдържа изчерпателен списък на доказателствата, които могат да бъдат представени с цел да се оборят презумпциите, предвидени в параграф 2 от този член, а само препраща към „обстоятелствата, в които съответната [ОПУ] се предоставя“ (вж. в този смисъл решение от 17 юли 2024 г., Bytedance/Комисия, T-1077/23, обжалвано, EU:T:2024:478, т. 50). Освен това в съображение 23 от АЦП се уточнява, че „[к]огато оценява представените [съгласно член 3, параграф 5, първа алинея от АЦП] доказателства и доводи, Комисията следва да вземе предвид само тези елементи, които се отнасят пряко до количествените изисквания, а именно въздействието, което предприятието, предоставящо [ОПУ], оказва върху вътрешния пазар отвъд приходите или пазарната капитализация, като например размера на предприятието в абсолютно изражение и броя държави членки, в които то осъществява дейност; с колко броят на активните бизнес ползватели и броят на крайните ползватели надвишават праговете, и значението на предоставяната от предприятието [ОПУ], като се има предвид цялостният мащаб на дейността на съответната [ОПУ]; както и броя години, през които са били достигнати праговете“. Списъкът на посочените в това съображение елементи, които могат да се вземат предвид, не е изчерпателен (вж. в този смисъл решение от 17 юли 2024 г., Bytedance/Комисия, T-1077/23, обжалвано, EU:T:2024:478, т. 49).

118 Второ, от съображение 23 от АЦП следва, че се изисква доводите и доказателствата, представени от съответното предприятие, да „се отнасят пряко до количествените изисквания“, за да бъдат взети предвид, с уточнението, че понятието „количествени изисквания“ се отнася за количествените прагове, определени в член 3, параграф 2 от АЦП (решение от 17 юли 2024 г., Bytedance/Комисия, T-1077/23, обжалвано, EU:T:2024:478, т. 47). Такива доводи и доказателства се отнасят пряко до количествените прагове, когато имат за цел точно и конкретно да оборят една от трите презумпции, предвидени в член 3, параграф 2 от АЦП (вж. в този смисъл решение от 17 юли 2024 г., Bytedance/Комисия, T-1077/23, обжалвано, EU:T:2024:478, т. 326).

119 Поради това не може a priori да се изключи, че доказателствените елементи относно важността на Messenger в рамките на комуникациите B2C са от значение за изясняване на обстоятелствата, при които тази ОПУ функционира, при условие че тези елементи се „отнасят пряко“, по смисъла на съображение 23 от АЦП, до количествените прагове, определени в член 3, параграф 2, буква б) от този регламент.

120 Следва да се отбележи обаче, че Комисията е разгледала доводите на жалбоподателя, свързани с твърдения, че Messenger е с ниска степен на важност в рамките на комуникациите B2C в ЕИП, и с основание е заключила, че тези доводи не са достатъчно обосновани, защото очевидно не пораждат съмнение във валидността на презумпцията, посочена в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП.

121 В това отношение самият законодател на Съюза е определил степента на доказване, която се изисква за поставяне под въпрос на валидността на презумпциите, предвидени в член 3, параграф 2 от АЦП, като изисква от съответното предприятие, което носи тежестта на доказване, да представи достатъчно обосновани доводи, които очевидно да поставят под съмнение валидността на тези презумпции (решение от 17 юли 2024 г., Bytedance/Комисия, T-1077/23, обжалвано, EU:T:2024:478, т. 61). От думите „по изключение“ и „очевидно“ в

член 3, параграф 5 от АЦП безспорно следва, че изискваната от съответното предприятие степен на доказване е по-висока, в смисъл, че представените от него доводи трябва да могат да докажат с висока степен на правдоподобност, че валидността на презумпциите по член 3, параграф 2 от АЦП се поставя под съмнение (решение от 17 юли 2024 г., Bytedance/Комисия, T-1077/23, обжалвано, EU:T:2024:478, т. 71).

122 В разглеждания случай Комисията констатира обаче, че доводите, представени от жалбоподателя в хода на административната процедура, не са убедителни, доколкото изтъкнатата от него стойност в проценти, посочена в точка 116 по-горе, е въз основа на методика за изчисление, която Комисията използва в областта на конкурентното право, като не обяснява нейната релевантност за оборването на въпросната презумпция. Следователно Комисията не е допуснала грешка в преценката, като е посочила в съображение 226 от обжалваното решение, че в това отношение жалбоподателят не е предоставил данни или сведения в подкрепа на своите доводи.

123 Освен това в съображение 227 от обжалваното решение Комисията правилно е изтъкнала, че доводите, посочени в точка 116 по-горе, се опровергават от обстоятелството, че жалбоподателят предоставя инструменти, които са широко използвани от бизнес ползвателите, за да се свързват с крайните ползватели чрез Messenger, което доказва важността на Messenger като канал за комуникация B2C.

124 Освен това следва да се отбележи, както е направила Комисията в съображение 220 от обжалваното решение, че Messenger значително надвишава прага за бизнес ползватели, предвиден в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП, тъй като броят на предприятията, използващи тази услуга, е бил над [*поверително*] милиона за всяка от годините от 2020 г. до 2022 г., докато посоченият праг е бил определен на 10 000. Съгласно съображение 23 от АЦП обаче степента, в която броят на бизнес ползвателите надвишава този праг, е от значение при анализа на доводите на дадено предприятие, които имат за цел да оборят презумпцията по член 3, параграф 2, буква б) от АЦП.

125 Накрая, що се отнася до твърденията за липса на мотиви, които жалбоподателят изтъква в този контекст, следва да се отбележи, че съображения 226—228 от обжалваното решение съдържат обяснения, които ясно и недвусмислено разкриват мотивите на Комисията за отхвърляне на доводите. Поради това тези мотиви отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, посочени в точка 53 по-горе.

126 На второ място, жалбоподателят твърди, че Комисията не е отчела в достатъчна степен обстоятелството, че дори в по-тясната категория на „услугите за онлайн чат“ съществува широка гама от услуги, различни от Messenger, като например услугите за социални мрежи (TikTok, X и Snapchat), услугите за дистанционни конференции (Microsoft Teams, Zoom) и МСУБН (WhatsApp, Signal и Telegram). Жалбоподателят подчертава и наличието на многосвързаност, тъй като 73 % от крайните ползватели използват повече от една услуга за онлайн чат. Според жалбоподателя, ако се следва подходът на Комисията, който се изразява в отчитане само на услугите от категорията на съответната ОПУ, а именно в разглеждания случай категорията на МСУБН, не се отчита фактът, че дейностите в Messenger остават на заден план спрямо тези в електронната поща, като се има предвид, че по-специално през 2020 г. 67 милиона B2C разговора са провеждани чрез електронна поща всеки ден, докато само [*0—5*] милиона B2C разговора са проведени чрез Messenger.

127 В това отношение следва да се припомни, че жалбоподателят носи тежестта на доказване за оборването на презумпциите, предвидени в член 3, параграф 2 от АЦП. Представените от него доводи и доказателства обаче се отнасят единствено до наличието на други услуги и на многосвързаност като цяло. По-конкретно, тези доводи не са подкрепени с точни данни относно използването на различните услуги и относно специфичните и конкретни характеристики на многосвързаността, а именно, по-специално, нейния интензитет, т.е. времето, което един ползвател отделя на всяка една от съответните услуги. Що се отнася до цитираната от жалбоподателя количествена информация относно многосвързаността, а именно факта, че 73 % от крайните ползватели използват повече от една услуга за онлайн разговори, Комисията с основание е приела, че тази информация не е достатъчно обоснована, защото очевидно не поражда съмнение във валидността на презумпцията по член 3, параграф 2, буква б) от АЦП, доколкото посоченият процент се отнася само за ползвателите в Германия за конкретна година, а именно 2021 г., и следователно не е достатъчен за оценка на ситуацията в Съюза като цяло.

128 Освен това, що се отнася до релевантността на степента, в която се използват услугите за електронна поща, като Microsoft Outlook и Gmail, на която се позовава жалбоподателят, представените от него в това отношение доводи не са достатъчни, за да поставят под въпрос разликите между тези услуги и Messenger. По-конкретно, МСУБН на жалбоподателя не позволява нито на бизнес ползвателите, нито на крайните ползватели да комуникират свободно с ползвателите на други услуги, за разлика от електронната поща, която дава възможност за изпращане и получаване на съобщения от други доставчици на тази услуга.

129 На трето място, жалбоподателят твърди, че Messenger е услуга, която масово се използва в контекста consumer-to-consumer (ползвател—ползвател) (наричан по-нататък „C2C“), а това поставя под въпрос презумпцията, че тази услуга представлява важен портал.

130 В това отношение от съображение 15 от АЦП е видно, че фактът, че е възможно дадено предприятие, предоставящо ОПУ услуги, да посредничи не само между бизнес ползватели и крайни ползватели, но и между крайни ползватели и крайни ползватели, например в случая на МСУБН, не изключва заключението, че такова предприятие е важен портал или би могло да бъде важен портал.

131 Следователно само фактът, че освен B2C характеристики дадена ОПУ има и C2C характеристики, както в разглеждания случай, не е достатъчен, за да не бъде квалифицирана тази услуга като важен портал.

132 На четвърто място, жалбоподателят твърди, че комуникацията B2C по Messenger може да бъде започната само от крайните ползватели, поради което бизнес ползвателите не могат да ползват Messenger като важен портал, чрез който да достигат до крайните ползватели.

133 Следва да се отбележи, че в това отношение жалбоподателят се позовава на приложение A.28 към жалбата и твърди, че крайните ползватели трябва да дават съгласие за получаване на съобщенията на бизнес ползвателите. Това приложение обаче, както потвърждава жалбоподателят по време на съдебното заседание, е представено за първи път с жалбата и не е предоставяно на Комисията в хода на административната процедура. Но съответното предприятие не може да представя за първи път пред Общия съд доводи или доказателства по член 3, параграф 5 от АЦП, които не е представило в хода на

административната процедура и които да оборят презумпциите по член 3, параграф 2 от АЦП (решение от 17 юли 2024 г., Bytedance/Комисия, T-1077/23, обжалвано, EU:T:2024:478, т. 234). Поради това приложение A.28 към жалбата е недопустимо.

134 При всички положения предвидената в член 3, параграф 1, буква б) от АЦП възможност да „достигат до [крайни] ползватели“, не означава, че бизнес ползвателите трябва непременно да разполагат с възможност да започват контактите с крайните ползватели. Както член 3 от АЦП, така и определението за активни бизнес ползватели, посочено в раздел Д от приложението към АЦП, което се отнася до предприятия, „които са използвали бизнес профил или по друг начин са започнали или са участвали по някакъв начин в комуникация чрез [МСУБН], за да общуват пряко с краен ползвател най-малко веднъж през годината“, не изискват наличието на такава възможност.

135 Това важи с още по-голяма сила в конкретния случай, тъй като, както Комисията отбелязва в съображение 222 от обжалваното решение, Messenger предлага възможност да се започне разговор в отговор на реклама чрез функцията „кликни, за да изпратиш съобщение“, която позволява „пренасочване към разговор в Messenger“, като такова средство би могло да насърчи крайните ползватели да се свържат с бизнес ползвателите.

136 На пето място, жалбоподателят твърди, че в проекта на доклада от 11 март 2021 г. на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС) относно предварителното регулиране на пазачите на цифровия информационен вход се предлага МСУБН все още да не се считат за ОПУ, предоставяни от контролиращи достъпа предприятия.

137 Този документ обаче не разглежда конкретния случай на Meta и съответните услуги, поради което не поставя под въпрос индивидуалната оценка на Meta и на посочените услуги в обжалваното решение. При всички положения окончателната версия на посочения доклад вече не съдържа резерви по отношение на квалифицирането на МСУБН като важни портали.

138 На шесто място, жалбоподателят оспорва някои допълнителни доводи на Комисията, съдържащи се в съображения 222 и 227 от обжалваното решение, които по същество се отнасят до значението на допълнителните инструменти за свързване, предоставени на бизнес ползвателите за комуникация чрез Messenger с крайните ползватели.

139 В това отношение следва да се отбележи, че от съображение 222 от обжалваното решение е видно, че обстоятелството, че дадено предприятие предоставя такива допълнителни инструменти, само по себе си не е счетено за определящо от Комисията, а е възприето само като аргумент, с който в съображения 220—223 от обжалваното решение се отхвърлят доводите и доказателствата, представени от жалбоподателя за оборване на презумпцията, предвидена в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП.

140 Освен това жалбоподателят не оспорва, че Meta предлага посочените по-горе инструменти на бизнес ползвателите. От една страна, той само твърди, че посочените предприятия не са в състояние да започнат комуникация в Messenger. Този довод обаче вече бе отхвърлен в точки 133—135 по-горе. От друга страна, жалбоподателят твърди, че такива инструменти обикновено се предоставят от други социални мрежи за техните функции за онлайн чат.

Въпреки това жалбоподателят не уточнява по какъв начин самият факт, че други предприятия предоставят подобни инструменти, би могъл да обори презумпцията, предвидена в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП.

141 На седмо място, подходът на Комисията водел до неравно третиране на Messenger в сравнение с други предприятия и техните услуги, спрямо които също се прилагат процедурите от АЦП, а именно услугата за интернет браузър на Samsung и услугата iMessage на Apple, доколкото по отношение на тези услуги Комисията уважила доводи, сходни с изтъкнатите от жалбоподателя. Що се отнася до услугите Gmail на Alphabet и Outlook на Microsoft, подходът на Комисията бил непоследователен, доколкото тя счела, че за тези услуги са представени достатъчно обосновани доводи, за да се обори презумпцията, предвидена в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП, въпреки факта, че тези услуги имали няколко милиона бизнес потребители и крайни потребители.

142 Първо, жалбоподателят не обяснява обаче по какъв начин неговото положение, що се отнася до Messenger, е сходно с положението на предприятия, които предлагат друг вид ОПУ, като например Samsung, що се отнася до неговия интернет браузър.

143 Второ, що се отнася до услугите iMessage на Apple, Gmail на Alphabet и Outlook на Microsoft, жалбоподателят не доказва, че извън факта, че става въпрос за същия вид ОПУ, тяхното положение е сходно с това на Messenger. Освен това направеното от жалбоподателя сравнение с услугите Gmail на Alphabet и Outlook на Microsoft се основава единствено на обстоятелството, че тези услуги имат определен брой бизнес ползватели и крайни ползватели, без да са взети предвид всички обстоятелства, при които тези услуги функционират.

144 Предвид гореизложеното представените от жалбоподателя доводи за оборване на презумпцията по член 3, параграф 2, буква б) от АЦП следва да се отхвърлят.

145 Поради това първото оплакване от третата част от първото основание следва да се отхвърли по същество.

– По второто оплакване, свързано с изискването Messenger да представлява „поотделно“ важен портал

146 Жалбоподателят твърди, че думата „поотделно“, употребена в член 3, параграф 9 от АЦП, означава, че всяка ОПУ трябва да бъде преценявана отделно и самостоятелно, включително що се отнася до изчисляването на броя на крайните ползватели за целите на оценката на праговете, предвидени в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП. Той твърди по същество, че по тази причина Комисията е била длъжна да приложи методика за изчисляване на крайните ползватели на Messenger, при която се отчитат само крайните ползватели, които използват тази услуга по начин, различен от използването ѝ като функция за онлайн чат на услугата за онлайн социалната мрежа Facebook. За разлика от това подходът, възприет от Комисията в обжалваното решение, означавал включване на ползвателите на друга ОПУ и по този начин водел до двойно отчитане на ползвателите.

147 Освен това, що се отнася до броя на активните бизнес ползватели, Комисията не можела да се основава само на данни, свързани с една седмица от 2020 г.

148 Комисията, подкрепена от Френската република, оспорва доводите на жалбоподателя.

149 Както бе отбелязано в точка 113 по-горе, съгласно член 3, параграф 2, буква б) от АЦП се приема, че дадено предприятие отговаря на условието, свързано с предоставянето на ОПУ, която е важен портал, когато през последната финансова година разглежданата ОПУ има най-малко 45 милиона активни крайни ползватели месечно, установени или намиращи се в Съюза, и най-малко 10 000 активни бизнес ползватели годишно, установени в Съюза.

150 Съгласно член 3, параграф 9 от АЦП „[з]а всяко предприятие, определено за контролиращо достъпа предприятие съгласно параграф 4 или 8, Комисията изброява в решението за определяне съответните [ОПУ], които се предоставят в рамките на предприятието и които поотделно са важни портали, чрез които бизнес ползвателите достигат до крайните ползватели, както е посочено в параграф 1, буква б)“.

151 На първо място, следва да се отбележи, че думата „поотделно“, съдържаща се в член 3, параграф 9 от АЦП, не означава, че Комисията е била длъжна да приложи методика за изчисляване на крайните ползватели на Messenger, която отчита само крайните ползватели, които ползват тази услуга по начин, различен от начина, по който тя се използва като функция за онлайн чат на услугата за социална мрежа Facebook.

152 Всъщност член 2, точка 20 от АЦП предвижда, че „краен ползвател“ означава „всяко физическо или юридическо лице, което използва [ОПУ], различно от бизнес ползвател“. Съгласно точка 21 от същия член „бизнес ползвател“ е „всяко физическо или юридическо лице, което действа в търговско или професионално качество, използващо [ОПУ] за целите или в хода на предоставяне на стоки или услуги на крайни ползватели“.

153 Съображение 20 от АЦП гласи:

„[…] Идентифицирането и изчисляването на броя на активните крайни ползватели и бизнес ползватели следва да се извършва по начин, който адекватно да съответства на ролята и обхвата на въпросната конкретна [ОПУ]. С цел да се осигури правна сигурност за контролиращите достъпа предприятия, елементите за определяне на броя на активните крайни ползватели и бизнес ползватели за всяка [ОПУ] следва да бъдат посочени в приложение към настоящия регламент. […]“.

154 Що се отнася до активните крайни ползватели на МСУБН, в таблицата към раздел Д от приложението към АЦП, озаглавена „Специални определения“, е уточнено, че това са ползвателите, „които са започнали или са участвали по някакъв начин в комуникация чрез [МСУБН] най-малко веднъж в месеца“.

155 Ето защо съгласно определението за „краен ползвател“ на МСУБН, посочено в приложението към АЦП, фактът, че този ползвател използва Messenger, а именно че е започнал или е участвал по някакъв начин в комуникация чрез Messenger веднъж месечно, независимо от използването на друга услуга или ОПУ, е достатъчен, за да се счита за активен краен ползвател за целите на член 3, параграф 2, буква б) от АЦП. Да се вземе предвид само една част от тези ползватели, както предлага жалбоподателят, по-специално тези с деактивиран Facebook акаунт или тези, които използват „само Messenger“, не би могло „адекватно да съответства на ролята и обхвата“ на Messenger, както това се изисква от съображение 20 от АЦП.

156 На второ място, от съображение 197 от обжалваното решение е видно, че Комисията взема предвид броя на активните крайни ползватели на Messenger месечно. Ето защо Комисията отчита ползвателите, които използват Messenger, а обстоятелството дали те използват, или не и друга услуга, в частност онлайн социалната мрежа Facebook, е без значение.

157 В това отношение, както бе посочено в точка 98 по-горе, в съображение 64 от АЦП изрично е направено позоваване на факта, че контролиращите достъпа предприятия често предоставят МСУБН в рамките на платформена екосистема. Поради това е възможно дадена МСУБН да се предоставя по интегриран начин с ОПУ от типа онлайн социална мрежа и в такава конфигурация част от крайните ползватели да използват и двете ОПУ. Независимо от тази конфигурация раздел Г, точка 2, буква в), подточка i) от приложението към АЦП изисква от предприятията, предоставящи ОПУ услуги, да разглеждат като отделни ОПУ онези услуги, които предлагат по интегриран начин, но които не спадат към една и съща категория ОПУ съгласно член 2, точка 2 от АЦП (вж. т. 79 по-горе). Освен това раздел А, точка 3 от приложението към АЦП предвижда, че „едно и също физическо или юридическо лице може едновременно да е „активен краен ползвател“ или „активен бизнес ползвател“ за различни ОПУ“. Ето защо Комисията е приложила правилно тези разпоредби, като е преброила активните крайни ползватели на Messenger, без да взема предвид факта дали същите тези потребители са използвали, или не онлайн социалната мрежа Facebook.

158 На трето място, що се отнася до довода на жалбоподателя, че за целите на изчисляването на броя на активните бизнес ползватели на Messenger Комисията не е имала право да се ограничи до броя на бизнес ползвателите на тази услуга за една седмица от 2020 г., следва да се отбележи, че от съответното предприятие се изисква да определи и изчисли броя на активните крайни ползватели и на активните бизнес ползватели съгласно раздел А, точка 1 от приложението към АЦП. Както е уточнено в точки 4.1 и 4.2 от приложение I към Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/814 на Комисията от 14 април 2023 година относно подробните условия за воденето от Комисията на някои производства в съответствие с [АЦП] (ОВ, L 102, 2023 г., стр. 6), тези данни следва да бъдат включени в уведомлението. Освен това, макар че на първо място задължение на съответното предприятие е да постигне възможно най-добрата приблизителна стойност при изчисляването на броя на бизнес ползвателите и крайните ползватели, нищо не възпрепятства Комисията да изисква от предприятието, предоставящо ОПУ, да даде всяка информация, необходима за определянето на активните бизнес ползватели или активните крайни ползватели, и да изчисли техния брой.

159 В разглеждания случай именно жалбоподателят е предоставил заедно с уведомлението си въпросните данни за месец септември 2020 г., които са били екстраполирани за периода 2020—2022 г. по искане на Комисията. Освен това в съображение 199 от обжалваното решение Комисията отбелязва, че жалбоподателят не е представил никаква друга приблизителна стойност, нито други данни, на които такава стойност да може да се основава.

160 Предвид гореизложеното Комисията правилно е приела в съображение 202 от обжалваното решение, че изчисляването на броя на активните бизнес ползватели на Messenger се основава на възможно най-добрата приблизителна стойност, и поради това е имала основание да приеме, че що се отнася до бизнес ползвателите, прагът, предвиден в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП, е достигнат.

161 На четвърто място, следва да се отхвърли доводът на жалбоподателя относно твърдяното технологично възпиране. В това отношение жалбоподателят твърди, че възприетата от Комисията методика за изчисляване на броя на активните крайни ползватели на Messenger възпира разработването на допълнителни автономни функционалности в рамките на дадена услуга, доколкото те могат да бъдат квалифицирани като отделни ОПУ, за които се прилагат задълженията по АЦП. Жалбоподателят обаче не обяснява надлежно причините, поради които такова възпиране, дори да се приеме, че е налице, трябва да бъде взето предвид в процеса на определяне на дадено предприятие като контролиращо достъпа предприятие по смисъла на АЦП. В това отношение е вярно, че както се посочва по-специално в съображение 107 от АЦП, целта на АЦП е да се гарантира достъпен и справедлив цифров сектор като цяло, и по-специално ОПУ, с оглед на насърчаването по-специално на иновациите. Следва обаче да се констатира, че член 3 от АЦП, който се отнася до определянето на контролиращи достъпа предприятия, не предвижда сред критериите за това определяне отчитането на технологичните иновации.

162 Поради това второто оплакване от третата част от първото основание следва да се отхвърли по същество.

– По третото оплакване, свързано с това, че Комисията е допуснала грешка, като не е започнала проучване на пазара

163 Жалбоподателят твърди, че Комисията не е имала право да заключи, че Messenger е важен портал, без да започне проучване на пазара съгласно член 17, параграф 1 или параграф 3 от АЦП. Според жалбоподателя, доколкото той е представил достатъчно обосновани доводи, които доказват, че Messenger не представлява отделно важен портал, АЦП и принципът на добра администрация са задължавали Комисията да извърши по-задълбочена проверка на всички релевантни елементи. Освен това Комисията допуснала грешка при прилагането на правото и грешка в преценката, като разтълкувала член 17, параграф 1 от АЦП в смисъл, че проучване на пазара се провежда единствено в случаите, когато дадена ОПУ не достига количествените прагове, определени в член 3, параграф 2 от АЦП.

164 Комисията, подкрепена от Френската република, оспорва доводите на жалбоподателя.

165 Съгласно член 17, параграф 1 от АЦП Комисията „може да проведе проучване на пазара, за да разгледа въпроса дали предприятие, предоставящо [ОПУ,] следва да бъде определено за контролиращо достъпа предприятие съгласно член 3, параграф 8, или с цел идентифициране на [ОПУ], които трябва да бъдат включени в списъка, съдържащ се в решението за определяне съгласно член 3, параграф 9“, и „[тя] се стреми да приключи своето проучване на пазара в срок от 12 месеца от датата [на започване на проучването на пазара]“.

166 Съгласно член 17, параграф 3 от АЦП, „[к]огато предприятието, предоставящо [ОПУ,] отговаря на праговете, предвидени в член 3, параграф 2, но е представило достатъчно обосновани доводи в съответствие с член 3, параграф 5, които очевидно поставят под въпрос валидността на презумпцията в член 3, параграф 2, Комисията се стреми да приключи проучването на пазара в срок от пет месеца от датата [на започване на проучването на пазара]“.

167 От текста на разпоредбите, посочени съответно в точки 165 и 166 по-горе, следва, че те се отнасят до различни хипотези.

168 В хипотезата, посочена в член 17, параграф 1 от АЦП, следва да се провери дали предприятието трябва да бъде определено в съответствие с член 3, параграф 8 от АЦП, или следва да се идентифицират ОПУ, които трябва да бъдат включени в решението за определяне съгласно член 3, параграф 9 от АЦП, независимо от факта, че посоченото предприятие или посочените ОПУ не достигат праговете, определени в член 3, параграф 2 от АЦП. По този начин с позоваването на член 3, параграф 9 от АЦП, съдържащо се в член 17, параграф 1 от същия регламент, се обхващат случаите, при които някои ОПУ на предприятието достигат посочените прагове, а други не. В такива случаи Комисията има право да започне пазарно проучване на основание член 17, параграф 1 от АЦП, за да прецени дали услугите отговарят на изискванията, посочени в член 3, параграф 1 от АЦП.

169 За сметка на това хипотезата на член 17, параграф 3 от АЦП се прилага за предприятия, предоставящи ОПУ, които достигат праговете, посочени в член 3, параграф 2 от АЦП. В такъв случай следва да се провери дали предприятието е представило достатъчно обосновани доводи в съответствие с член 3, параграф 5, от АЦП, а именно доводи, които доказват, че по изключение, въпреки че е достигнало всички прагове, предвидени във въпросната разпоредба, поради обстоятелствата, в които ОПУ се предоставя, то не отговаря на изискванията, изброени в член 3, параграф 1 от АЦП.

170 Следователно предприятията, предоставящи ОПУ, които достигат праговете, предвидени в член 3, параграф 2 от АЦП, какъвто е случаят с жалбоподателя по отношение на Messenger, не попадат в приложното поле на член 17, параграф 1 от АЦП.

171 Що се отнася до довода, че Комисията е трябвало да започне проучване на пазара съгласно член 17, параграф 3 от АЦП, следва да се отбележи, че както стана ясно при разглеждането на първото и второто оплакване от третата част от първото основание, Комисията правилно е приела, че жалбоподателят не е представил достатъчно обосновани доводи, които да доказват, че по изключение, въпреки че е достигнала всички прагове, предвидени в член 3, параграф 2 от АЦП, поради обстоятелствата, в които Messenger се предоставя, тази услуга не отговаря на изискванията, изброени в член 3, параграф 1 от АЦП. Поради това предвидените в член 17, параграф 3 от АЦП условия за започване на проучване на пазара изобщо не са били изпълнени и следователно доводът на жалбоподателя следва да се отхвърли.

172 Що се отнася до твърдяната липса на мотиви на обжалваното решение, доколкото няма обяснение за причините, поради които Комисията не е започнала проучване на пазара, следва да се отбележи, че във връзка с прилагането на член 17, параграф 1 от АЦП, в съображения 215—218 от обжалваното решение Комисията е посочила причините, поради които не е длъжна да започва проучване на пазара на основание на тази разпоредба, която не е относима към случая с Messenger, както това е видно от точка 170 по-горе. Що се отнася до мотивите за решението на Комисията да не започне проучване на пазара съгласно член 17, параграф 3 от АЦП, в съображения 215—232 от обжалваното решение, както е отбелязано в точки 115—144 по-горе, Комисията е разгледала доводите на жалбоподателя, представени съгласно член 3, параграф 5 от АЦП, и е заключила, че посочените доводи не са достатъчно обосновани, защото очевидно не пораждат съмнение във валидността на презумпциите по член 3, параграф 2 от АЦП, и следователно могат да бъдат отхвърлени, без да се провежда проучване на пазара съгласно член 17, параграф 3 от АЦП. Доколкото в съответствие с цитираната в точка 53 по-горе съдебна практика това обяснение е ясно и недвусмислено, доводът на жалбоподателя следва се отхвърли.

173 Следва да се отхвърлят и доводите на жалбоподателя, свързани с твърденията за неравно третиране в сравнение с услугите Bing, Edge и Microsoft Advertising на Microsoft и с услугата iMessage на Apple в решенията за започване на проучване на пазара съгласно член 17, параграф 3 от АЦП по отношение на тях.

174 Всъщност, както е посочено в точки 64 и 65 по-горе, от една страна, Комисията е длъжна да извърши отделен анализ на конкретните обстоятелства по всяко дело, без да е обвързана от по-ранните решения, които се отнасят до други икономически оператори или до други ОПУ, а от друга страна, принципът на равно третиране се прилага към сходни положения.

175 В разглеждания случай обаче, най-напред, от текста на член 3, параграф 5 от АЦП следва, че Комисията „може“ да започне проучване на пазара при обстоятелствата, предвидени в член 17, параграф 3 от АЦП, което означава, че тя разполага със свобода на преценка.

176 По-нататък, що се отнася до услугите Bing, Edge и Microsoft Advertising, които обаче не са от една и съща категория ОПУ с услугата Messenger, жалбоподателят не обяснява причините, поради които те са в сходно положение с Messenger.

177 Накрая, що се отнася до услугата iMessage, следва да се отбележи, че Комисията е решила да започне проучване на пазара относно тази услуга, след като е стигнала до заключението, че Apple е представило достатъчно обосновани доводи, които очевидно поставят под съмнение презумпциите, предвидени в член 3, параграф 2 от АЦП. Както обаче бе посочено в точки 115—144 по-горе, жалбоподателят не представя такива доводи.

178 Поради това третото оплакване следва да се отхвърли, а съответно и третата част от първото основание.

По четвъртата част, свързана с нарушение на правото на защита

179 Жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила правото му на защита, като е включила нови доказателства, на които се е основала в обжалваното решение, без да му даде възможност да ги коментира в рамките на административната процедура.

180 Комисията, подкрепена от Френската република, оспорва доводите на жалбоподателя.

181 Независимо от факта, че решенията, приети на основание член 3, параграф 5, втора алинея от АЦП, каквото е обжалваното решение, не са посочени в член 34, параграф 1 от АЦП, озаглавен „Право на изслушване и на достъп до преписката“, съдът на Съюза е длъжен да гарантира напълно спазването на правото на защита на всяко контролиращо достъпа предприятие, включително правото му на изслушване (вж. в този смисъл решение от 17 юли 2024 г., Bytedance/Комисия, T-1077/23, обжалвано, EU:T:2024:478, т. 340—343).

182 Правото на изслушване гарантира на всяко лице възможността да изрази надлежно и ефективно становището си в хода на административното производство и преди приемането на всяко решение, което може да засегне неблагоприятно интересите му (вж. решение от 17 юли 2024 г., Bytedance/Комисия, T-1077/23, обжалвано, EU:T:2024:478, т. 344 и цитираната съдебна практика).

183 Ето защо Комисията не може да твърди, че като е включила в предварителното становище „основните аспекти на евентуално несъгласие по някои ключови въпроси, включени в уведомлението“, и „основните доводи, въз основа на които [нейните] предварителни констатации […] се различават от тези, представени от [жалбоподателя] с уведомлението му“, тя е надхвърлила равнището на защита, което се изисква във връзка с правото на изслушване, предвидено в АЦП. Всъщност, доколкото правото на изслушване обхваща всички фактически или правни обстоятелства, на които се основава решението, Комисията е била длъжна да изслуша жалбоподателя по тези въпроси.

184 Макар правото на лицето да бъде изслушано, да обхваща всички фактически или правни обстоятелства, на които се основава решението, то не обхваща окончателното становище, което администрацията възнамерява да приеме (вж. решение от 17 юли 2024 г., Bytedance/Комисия, T-1077/23, обжалвано, EU:T:2024:478, т. 349 и цитираната съдебна практика).

185 В разглеждания случай от преписката е видно, че преди приемането на обжалваното решение жалбоподателят е изслушван няколко пъти. Така, най-напред, преди уведомлението са се състояли най-малко шест срещи между жалбоподателя и Комисията, които са проведени на 26 октомври, 8 и 15 декември 2022 г., 9 януари, 16 май и 6 юни 2023 г. Освен това от преписката става ясно, че в периода преди посоченото уведомление към жалбоподателя са били отправени най-малко седем искания за предоставяне на информация. След това, след подаването на уведомлението на 3 юли 2023 г., на 26 юли 2023 г. Комисията изпраща на жалбоподателя предварителното становище, като му дава възможност да изложи своята позиция, което той прави с две писма, съответно от 3 и 13 август 2023 г.

186 Жалбоподателят твърди обаче, че въпреки обмена на информация, посочен в точка 185 по-горе, той не е имал възможност да представи своите възражения срещу доводите и доказателствата, съдържащи се в бележки под линия 144—148, 151, 154, 158 и 193—195 от обжалваното решение, на които се основават съображения 177, 179, 180, 221 и 222 от посоченото решение.

187 На първо място, в бележки под линия 144—148 и 151 от обжалваното решение, съдържащи се в съображение 177 от посоченото решение, Комисията е посочила доводите и доказателствата в подкрепа на нейната позиция, че услугата Messenger се е развила до такава степен, че се е превърнала в МСУБН, която е различна от ОПУ за онлайн социалната мрежа Facebook. По този начин в посочените бележки под линия Комисията посочва, че са били разработени отделни приложения на Messenger за мобилни устройства, използващи операционните системи iOS и Android (бележка под линия 144), за Windows и iMac (бележка под линия 145), за iPads (бележка под линия 146), за устройствата за разширена реалност на жалбоподателя (бележка под линия 147), и че съществува уебсайт на жалбоподателя за Messenger (бележка под линия 148). Освен това в бележка под линия 151 Комисията цитира изявление на главния изпълнителен директор (ГИД) на жалбоподателя, в което той дава Messenger като пример, за да илюстрира своя довод, че някои функции на Facebook са се развили до такава степен, че са се превърнали в „отделни преживявания“.

188 Съображение 177 от обжалваното решение се вписва в контекста на оценката на Комисията, че Messenger е ОПУ от типа МСУБН, а не просто функция за онлайн чат на ОПУ за онлайн социалната мрежа Facebook. По-конкретно, в посоченото съображение Комисията приема, че услугата Messenger се е развила до такава степен, че се е превърнала в МСУБН, която е различна от ОПУ за онлайн социалната мрежа Facebook.

189 Въпросът за еволюцията на Messenger в отделна ОПУ от типа МСУБН обаче е обсъждан в хода на административната процедура. По-конкретно, доводите, съдържащи се в съображение 177 от обжалваното решение, са включени в точка 39, буква г) от предварителното становище. Жалбоподателят е отговорил на тези доводи по-специално в точка 3.9, буква а), подточка ii) от писмото си от 3 август 2023 г. По този начин жалбоподателят е имал възможност да представи възраженията си срещу позицията на Комисията, обоснована по-специално с доказателствата, съдържащи се в бележки под линия 144—148 и 151, съгласно която услугата Messenger всъщност се е развила до такава степен, че се е превърнала в отделна ОПУ.

190 При всички положения разглежданите бележки под линия имат второстепенен характер спрямо доказателствата, целящи да покажат, че Messenger е претърпял развитие, за да се превърне в отделна ОПУ. Всъщност в съображения 176—182 от обжалваното решение Комисията твърди, че Messenger е отделна ОПУ, като се позовава на други доводи и доказателства, по-специално тези, посочени в бележки под линия 149, 150, 152, 153, 155—157 и 160 от обжалваното решение, и в съображения 176—182 от това решение, по отношение на които жалбоподателят не твърди, че не е имал възможност да представи своите възражения.

191 На второ място, в бележка под линия 154 от обжалваното решение, съдържаща се в съображение 179 от посоченото решение, Комисията цитира като довод страница от уебсайта на Facebook относно възможността за използване на Messenger като канал за комуникации в Instagram вместо функцията Instagram Direct.

192 Съображение 179 от обжалваното решение се вписва в рамките на оценката на Комисията, според която в собствената си търговска комуникация и в съобщенията за инвеститорите и ползвателите Meta е разглеждало, представяло и позиционирало Messenger като отделна ОПУ. По-конкретно, в посоченото съображение Комисията е констатирала по-специално, че от посочената комуникация следва, че твърдяната неразривна връзка между Messenger и онлайн социалната мрежа Facebook, противно на твърдяното от жалбоподателя, не е толкова голяма, като се има предвид наличието на подобни връзки между посочената МСУБН и други услуги на Meta, по-специално между Messenger и Instagram.

193 В това отношение, първо, следва да се отбележи, че връзката между Messenger и Facebook е обсъждана в хода на административната процедура. Всъщност в края на точка 39, буква г) от предварителното становище Комисията е оспорила твърденията на жалбоподателя относно посочената връзка. Освен това с искания за информация от 9 март и 30 май 2023 г. Комисията е задала въпроси на жалбоподателя относно възможността за използване на Messenger в Instagram. Така жалбоподателят е имал възможност да представи възраженията си във връзка с фактическите констатации, съдържащи се в съображение 179 от обжалваното решение, относно възможността за използване на Messenger за комуникации в Instagram, както и относно последиците, които могат да бъдат изведени от това по отношение на връзката между Messenger и Facebook.

194 Второ, заключението на Комисията, изведено в съображение 179, според което връзката между Facebook и Messenger не е толкова голяма, колкото твърди жалбоподателят, се основава на други доводи и доказателства, по-специално тези, съдържащи се в бележки под линия 152, 153, 155 и 156 от обжалваното решение, по отношение на които жалбоподателят не твърди, че не е имал възможност да представи своите възражения.

195 Трето, както следва от точка 23 от отговора му на искането за информация от 9 март 2023 г., както и от точка 23, буква в) от отговора му на искането за информация от 30 май 2023 г., в административната процедура жалбоподателят не е оспорил, че Messenger може да се използва като канал за комуникации в Instagram вместо функцията Instagram Direct.

196 На трето място, в бележка под линия 158 от обжалваното решение, съдържаща се в съображение 180 от посоченото решение, Комисията цитира като доказателство публично изявление на жалбоподателя, направено на телеконференция относно финансовите резултати (earnings call), в което се посочва, че Messenger представлява голяма възможност за монетизация.

197 Съображение 180 от обжалваното решение също се вписва в рамките на оценката на Комисията, според която в собствената си търговска комуникация и в съобщенията за инвеститорите и ползвателите Meta е разглеждало, представяло и позиционирало Messenger като отделна ОПУ. По-конкретно, в посоченото съображение Комисията е констатирала по-специално, че в съобщенията, предназначени за инвеститорите, жалбоподателят е подчертал възможностите за монетизация на услугата Messenger като такава, като се е позовавал на инструментите за реклама „кликни, за да изпратиш съобщение“ и платената услуга за изпращане на съобщения.

198 В това отношение, първо, въпросът, свързан със стратегията за позициониране на Messenger като отделна услуга, която е видна по-специално от съобщенията на Meta, предназначени за инвеститорите, е обсъждан в хода на административната процедура. Всъщност в точка 39, буква г) от предварителното становище Комисията констатира, че Meta е разработило стратегия, целяща да позиционира Messenger като отделна услуга, като се позовава на съобщения с търговски и финансов характер, които Meta е изпращало на своите ползватели и инвеститори. Така в бележка под линия 59 от предварителното становище Комисията цитира пример за такова съобщение, а именно формуляр „10-K“ за финансовата година, приключила на 31 декември 2022 г., посочен също в бележка под линия 157 от обжалваното решение. Жалбоподателят отговаря на посочения довод по-специално в точка 3.9 от писмото си от 3 август 2023 г.

199 Второ, в съображение 180 от обжалваното решение Комисията посочва, че в своята стратегия Meta е позиционирало Messenger като отделна ОПУ, като се позовава на доказателството, посочено в бележка под линия 157 от обжалваното решение, по отношение на което жалбоподателят не твърди, че не е имал възможност да представи своите възражения.

200 Трето, както е видно от точка 3.9 от писмото на жалбоподателя от 3 август 2023 г., в хода на административната процедура той не оспорва, че Meta е разработило стратегия, състояща се в позиционирането на Messenger като отделна услуга, а е поставил под въпрос единствено доколко е уместно вземането предвид на посочената стратегия за квалифицирането на Messenger като МСУБН за целите на АЦП.

201 Четвърто, в бележка под линия 193 от обжалваното решение, съдържаща се в съображение 221 от посоченото решение, Комисията цитира като доказателство проучването на Statista, както и доклад на OEPEC относно възприятията и поведението на потребителите в Европейския съюз по отношение на цифровите платформи за комуникация. Що се отнася до проучването на Statista, жалбоподателят твърди, че без да му предостави възможност да представи своите възражения, Комисията е използвала това доказателство, за да докаже, че Messenger „значително“ надвишава количествените прагове, приложими за целите на определянето като важен портал.

202 Съображение 221 от обжалваното решение е част от анализа във връзка с оборването на презумпцията, предвидено в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП, като се има предвид, че Комисията констатира, че Messenger е една от най-използваните онлайн съобщителни услуги в Съюза.

203 В това отношение, първо, въпросът за позицията на Messenger спрямо другите съобщителни услуги е обсъждан в хода на административната процедура. Всъщност в точка 47, буква б) от предварителното становище Комисията отбелязва, че според публични доклади и други източници, достъпни за обществеността, Meta е един от най-използваните доставчици на съобщителни услуги в Съюза. Освен това в бележка под линия 77 от предварителното становище Комисията цитира доклада на OEPEC, посочен в бележка под линия 193 от обжалваното решение. Жалбоподателят е представил възражения по това доказателство по-специално в точка 3.17 от писмото си от 3 август 2023 г.

204 Второ, доколкото фактът, че Messenger „значително“ надвишава количествените прагове, е установен от данните относно бизнес ползвателите и крайните ползватели на тази услуга, предоставени на Комисията от жалбоподателя, докладът на Statista служи единствено за потвърждаване на тези други доказателства. Освен това отхвърлянето от страна Комисията на довода на жалбоподателя, че Messenger не представлява важен портал, не се дължи единствено на факта, че тази услуга значително надвишава приложимите прагове, а и на доводи и доказателства, по отношение на които жалбоподателят не твърди, че не е имал възможност да представи своите възражения, по-специално доклада на OEPEC, който сочи, че Messenger е второто приложение за комуникация в проучените държави след WhatsApp, както и на значителната степен на навлизане на Messenger сред крайните ползватели в Съюза.

205 На пето място, що се отнася до съображение 222 от обжалваното решение, което се основава на доказателствата, посочени в бележки под линия 194 и 195 от посоченото решение, следва да се отбележи, че то също е част от анализа във връзка с оборването на презумпцията, предвидено в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП. По-конкретно, Комисията констатира, че Messenger предлага инструменти на бизнес ползвателите, за да могат те да комуникират с крайните ползватели. В бележка под линия 194 Комисията цитира уебсайта на Meta, който потвърждава, че въпросните инструменти се предлагат. Комисията констатира също, че Meta предлага на предприятията инструменти за реклама, които имат за цел да насочат ползвателите към разговор в Messenger, и че такива кампании са значителен източник на приходи за Meta. В бележка под линия 195, за да подкрепи констатацията, че инструментите за реклама „кликни, за да изпратиш съобщение“ в Messenger представляват значителен източник на приходи за Meta, Комисията цитира публично изявление, направено на телеконференция относно резултатите, както и изявление на главния изпълнителен директор на жалбоподателя, публикувано в статия в пресата.

206 В това отношение, първо, въпросът за инструментите, които Meta предлага на бизнес ползвателите в Messenger, е обсъждан в хода на административната процедура. Всъщност в точка 47, букви а) и б) от предварителното становище Комисията вече е отбелязала, че жалбоподателят предлага инструменти за бизнес ползвателите в Messenger. Жалбоподателят е изразил становище по това доказателство по-специално в точка 3.16, буква г) от писмото си от 3 август 2023 г.

207 Второ, жалбоподателят не твърди, че не е имал възможност да представи своите възражения относно съдържанието на съображение 222 от обжалваното решение, според което жалбоподателят предлага допълнителни инструменти за свързване с чат услуга.

208 Трето, както следва от точка 3.16, буква г) от писмото му от 3 август 2023 г., в хода на административната процедура жалбоподателят оспорва единствено доколко е уместно вземането предвид на факта, че е предлагал инструменти за бизнес ползвателите в Messenger, а не самия факт на такова предлагане.

209 Предвид гореизложеното следва да се констатира, че правото на изслушване на жалбоподателя не е нарушено. Поради това четвъртата част от първото основание следва да се отхвърли по същество, а съответно и първото основание изцяло.

По второто основание, свързано с квалифицирането на Marketplace като ОПУ, която представлява важен портал

210 Второто основание се състои от пет части:

– първа част: Комисията не тълкувала и приложила правилно член 2, точка 5 от АЦП при определянето на Marketplace като ОПУ от типа ПОУ, като се има предвид по-специално правният критерий за преценка на определението за ПОУ, разработен от Комисията в съображение 266 от обжалваното решение, според който, за да отговаря дадена услуга на това определение, е важно предприятията да са имали „възможност на практика“ да предлагат стоки или услуги на потребителите,

– втора част: дори ако в рамките на първата част Общият съд приеме, че правният критерий, посочен в съображение 266 от обжалваното решение, е правилен, с посоченото решение не било установено, че Marketplace отговаря на посочения критерий, по-специално защото Комисията погрешно не взела предвид промените от 30 януари 2023 г., с които Meta е прекратила възможността, предлагана на предприятията във Франция и в Германия, да използват своята професионална страница във Facebook за регистриране на определени категории артикули, а именно превозни средства и недвижими имоти, в Marketplace,

– трета част: Комисията не взела предвид промените от 31 юли 2023 г., съгласно които ползвателите на Marketplace не могат да публикуват повече от 20 обяви общо във всяка категория „артикули“ в рамките на един месец и повече от 5 обяви във всяка от категориите „превозни средства“, „автомобилни части и аксесоари“ и „къщи за продажба или под наем“ (наричани по-нататък „промените от 31 юли 2023 г.“), за които Комисията била уведомена от жалбоподателя преди приемането на обжалваното решение,

– четвърта част: Комисията стигнала до погрешното заключение, че Marketplace отделно е важен портал, като отхвърлила доводите и доказателствата, представени от

жалбоподателя в хода на административната процедура съгласно член 3, параграф 5 от АЦП, защото те очевидно не пораждат съмнение във валидността на презумпциите по член 3, параграф 2 от АЦП, и то, без да започне проучване на пазара съгласно член 17, параграф 1 или параграф 3 от АЦП,

– пета част: Комисията включила нови доказателства за първи път в обжалваното решение, което е съществено процесуално нарушение.

211 Общият съд счита за целесъобразно да започне с анализ на доводите, отнасящи се до времевата рамка, взета предвид от Комисията в обжалваното решение, за да квалифицира Marketplace като ПОУ, както и до непълнотата на мотивите на обжалваното решение в частта относно промените от 31 юли 2023 г.

212 В рамките на втората и третата част от второто основание жалбоподателят твърди по-специално, че обжалваното решение е опорочено от грешки при прилагането на правото и явни грешки в преценката, тъй като в него не са били взети предвид релевантни факти относно Marketplace, настъпили между януари 2023 г. и приемането на обжалваното решение, по-специално промените от 30 януари и 31 юли 2023 г., или, най-малкото, че не им е придадено достатъчно значение.

213 По-конкретно, Комисията погрешно счела, че не е длъжна да взема предвид промените в Marketplace, въведени през 2023 г., преди приемането на обжалваното решение, при оценката дали Marketplace може да бъде определено като ОПУ от типа ПОУ. Възприемайки този подход, Комисията допуснала грешка при прилагането на правото, доколкото член 2, точки 2 и 5 от АЦП следвало да се тълкува в смисъл, че прилагането на тези разпоредби трябва да се основава на всички налични доказателства към момента на определянето. Освен това Комисията нарушила задължението си да разгледа случая внимателно и безпристрастно, за да може при приемането на решението си да разполага с възможно най-пълната и надеждна информация за целта.

214 Освен това жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е недостатъчно мотивирано, що се отнася до определянето на Marketplace като ОПУ от типа ПОУ. Той твърди също, че като не е взела предвид промените от 31 юли 2023 г., Комисията не е изпълнила задължението си за добра администрация. В отговор на процесуално-организационното действие от 28 март 2025 г., с което Общият съд приканва страните да изразят становище по въпроса дали обжалваното решение е достатъчно мотивирано по отношение на промените от 31 юли 2023 г., жалбоподателят допълва, че обжалваното решение не съдържа никакви сериозни съображения, които да обясняват защо след промените от 31 юли 2023 г. Комисията счита, че все още е възможно да има голям брой бизнес ползватели на Marketplace, а още по-малко защо и в каква степен броят на тези бизнес ползватели оправдава квалифицирането на посочената услуга като важен портал за тях.

215 Освен това жалбоподателят твърди, че промените от 31 юли 2023 г. са довели до това, че нито един ползвател на Marketplace вече не може да бъде квалифициран като power seller по смисъла на показателя, използван в обжалваното решение за идентифициране на бизнес ползвателите на Marketplace, а именно в смисъл на ползвател, установен или намиращ се в Съюза, който е създал 28 или повече обяви за артикули през поне един месец от финансовата година, като 80 % или повече от тях са включени в една и съща категория (наричан по-нататък „power seller“). Всъщност тези промени ограничавали броя на обявите до 20 в една и съща категория обяви и до 5 във всяка от категориите „превозни средства“,

„автомобилни части и аксесоари“ и „къщи за продажба или под наем“ през един и същи месец. Ето защо съгласно подхода на Комисията, основан на показателя за power sellers, който самата тя избрала да приложи, към момента на приемане на обжалваното решение Marketplace вече нямала бизнес ползватели. Поради това обжалваното решение не било надлежно мотивирано, що се отнася до B2C използването на Marketplace след тези промени.

216 Що се отнася до времевата рамка, която е приложена при квалифицирането на Marketplace като ПОУ, в писмената си защита Комисията поддържа позицията, изразена в съображение 256 от обжалваното решение, съдържащо се в точка 5.6.1 от това решение, която се отнася до квалифицирането и разграничаването на Marketplace, че за целите на определянето по смисъла на член 3 от АЦП, тя е била длъжна да вземе предвид информацията от последните три финансови години, предшестващи спорното определяне, а именно тези от 2020 г. до 2022 г. Поради това съгласно това съображение фактът, че Meta е въвело промени през януари 2023 г. и е планирало да въведе други промени, всички насочени към ограничаване на възможността Marketplace да бъде използвана от бизнес ползватели, изобщо не се отразил на заключението на Комисията, че Marketplace не е изцяло C2C платформа.

217 Освен това Комисията посочва, че действително е взела предвид всички доказателства, с които е разполагала към момента на приемането на обжалваното решение, и по-специално промените от 31 юли 2023 г., за да провери дали Marketplace представлява ПОУ съгласно член 2, точка 5 от АЦП. Поради това доводът на жалбоподателя относно релевантната времева рамка за преценка на квалификацията на дадена ПОУ бил неотносим.

218 Що се отнася до мотивирането на обжалваното решение във връзка с промените от 31 юли 2023 г., Комисията твърди, че в обжалваното решение в достатъчна степен е изложила причините, обосноваващи нейната позиция. По-конкретно, в отговор на процесуално-организационното действие от 28 март 2025 г. Комисията посочва, че в съображения 256—262 от посоченото решение са изложени причините, поради които промените от 31 юли 2023 г. не са променили нейната оценка на факта, че жалбоподателят позволява на бизнес ползвателите да използват Marketplace, за да предлагат артикули на потребителите, и следователно на факта, че Marketplace представлява ПОУ.

219 Член 3, параграф 1 от АЦП предвижда, че дадено предприятие се определя за контролиращо достъпа предприятие, ако отговаря на следните три кумулативни изисквания:

„а) оказва значително въздействие върху вътрешния пазар;

б) предоставя основна платформена услуга, която е важен портал […]; […]

в) се ползва от наложило се и трайно установено положение при осъществяване на дейността си или се предвижда, че ще придобие такова положение в близко бъдеще“.

220 Съгласно член 3, параграф 2, буква б) от АЦП се приема, че дадено предприятие отговаря на съответните изисквания по параграф 1, буква б) от този член, когато предоставя ОПУ, която през последната финансова година има най-малко 45 милиона активни крайни ползватели

месечно, установени или намиращи се в Съюза, и най-малко 10 000 активни бизнес ползватели годишно, установени в Съюза, които са определени и изчислени в съответствие с методиката и показателите, изложени в приложението към АЦП.

221 Съгласно член 3, параграф 2, буква в) от АЦП се приема, че дадено предприятие отговаря на съответните изисквания по параграф 1, буква в) от този член, когато праговете по параграф 1, буква б) от посочения член са достигнати през всяка от последните три финансови години.

222 С оглед на горепосочените разпоредби е вярно, както по същество отбелязва Комисията в съображение 265 на обжалваното решение, че въпросът дали дадено предприятие достига праговете, предвидени в член 3, параграф 2, буква в) от АЦП, изисква проверка със задна дата, обхващаща последните три финансови години, предшестващи определянето.

223 В това отношение следва да се припомни, че АЦП предвижда регулаторна система ex ante, съгласно която бизнес ползвателите и крайните ползватели на ОПУ, предоставяни от контролиращи достъпа предприятия, определени като такива от Комисията, трябва да се ползват от някои регулаторни гаранции (вж. в този смисъл съображение 7 от АЦП). Така съгласно член 3, параграф 10 от АЦП определеното като контролиращо достъпа предприятие трябва да спазва определените в членове 5, 6 и 7 от посочения регламент задължения в срок от шест месеца след включването на дадена ОПУ в списъка, съдържащ се в решението за определяне.

224 Въпросът за квалифицирането обаче на дадена ОПУ по смисъла на член 2, точка 2 от АЦП, който включва качествена оценка, свързана с естеството на ОПУ, се различава от въпроса дали дадено предприятие достига количествените прагове, предвидени в член 3, параграф 2 от АЦП по отношение на тази услуга, което, ако се приеме, че са достигнати, дава възможност да се презумира, че са изпълнени изискванията, предвидени в параграф 1 от същия член.

225 По-конкретно, за разлика от предвиденото за преценката на въпроса дали са достигнати количествените прагове, предвидени в член 3, параграф 2 от АЦП, законодателят на Съюза не е предвидил, че преценката на квалификацията на дадена услуга като услуга от обществен интерес по смисъла на член 2, точка 2 от АЦП трябва да се извършва въз основа на информация, отнасяща се до период, предшестващ годината на определянето.

226 При липсата на такова времево ограничение при квалифицирането на дадена услуга, следва да се отбележи, че законосъобразността на акт на Съюза трябва да се преценява въз основа на фактическите и правните обстоятелства, които са съществували към датата на приемането му (вж. решения от 18 юли 2013 г., Schindler Holding и др./Комисия, C-501/11 P, EU:C:2013:522, т. 31 и цитираната съдебна практика, и от 4 октомври 2024 г., García Fernández и др./Комисия и ЕСП, C-541/22 P, EU:C:2024:820, т. 327 и цитираната съдебна практика). Освен това Комисията е длъжна, в интерес на добрата администрация, да проведе своята проверка надлежно и безпристрастно, за да може при приемане на окончателното решение да разполага с възможно най-пълната и надеждна информация за тази цел (вж. в този смисъл и по аналогия решения от 14 май 2020 г., Agrobet CZ, C-446/18, EU:C:2020:369, т. 43 и 44 и цитираната съдебна практика, и от 10 ноември 2022 г., Комисия/Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, т. 78 и цитираната съдебна практика).

227 Всъщност в отговор на въпросите на Общия съд по този повод, зададени по време на съдебното заседание, Комисията уточнява, че според нея промените, внесени в Marketplace от януари 2023 г. и преди приемането на обжалваното решение, действително са от значение за въпроса дали Marketplace представлява ПОУ. Поради това тя посочва, че вече не поддържа позицията, обобщена в точка 216 по-горе, относно времевата рамка, която е от значение за преценката дали дадена услуга следва да се квалифицира като ОПУ, съдържаща се в съображение 256 от обжалваното решение.

228 Следва да се добави, че първоначалната позиция на Комисията, съдържаща се в съображение 256 от обжалваното решение, освен това не е в съответствие с член 3, параграф 3 от Регламент за изпълнение 2023/814, който предвижда по-специално задължение за предприятието, което подава уведомление, незабавно да съобщава на Комисията, докато уведомлението е в процес на преразглеждане, всички съществени промени във фактите, представени в уведомлението.

229 При това положение следва, на първо място, да се заключи, че в обжалваното решение Комисията е използвала неправилна от правна гледна точка времева рамка за преценка дали Marketplace следва да бъде квалифицирана като ОПУ от типа ПОУ, доколкото нейната позиция, изложена в съображение 256 от обжалваното решение, погрешно взема предвид времевия период от значение за разглеждане на въпроса дали е достигнат прагът, посочен в член 3, параграф 2, буква в) от АЦП, който е ограничен до последните три финансови години, предшестващи определянето, вместо времевия период от значение за преценката за квалифицирането на дадена услуга като ОПУ съгласно член 2, точка 2 от АЦП, за който законодателят на Съюза не е предвидил проверка със задна дата.

230 На второ място, следва да се разгледа въпросът за последиците от тази грешка при прилагането на правото върху законосъобразността на обжалваното решение, тъй като при условията на евентуалност Комисията твърди, че все пак е взела предвид промените от 31 юли 2023 г., като е заключила, че към момента на приемане на обжалваното решение Marketplace представлява ОПУ от типа ПОУ по смисъла на член 2, точка 2 от АЦП.

231 Съгласно съдебната практика грешка, опорочила изложените в обжалвания акт съображения, не води до отмяна на съответния акт, ако при особените обстоятелства в конкретния случай грешката не е могла да има решаващо влияние по отношение на резултата (вж. решение от 17 юли 2024 г., Bytedance/Комисия, T-1077/23, обжалвано, EU:T:2024:478, т. 112 и цитираната съдебна практика).

232 Във връзка с това следва да се разгледа въпросът дали мотивите в обжалваното решение относно промените от 31 юли 2023 г. са достатъчни, като този въпрос е повдигнат в рамките на третата част от второто основание (вж. т. 214 и 215 по-горе).

233 В съображение 247 от обжалваното решение Комисията припомня, че съгласно член 2, точка 5 от АЦП ПОУ означава посреднически онлайн услуги съгласно определението в член 2, точка 2 от Регламент (ЕС) 2019/1150 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година за насърчаване на справедливост и прозрачност за бизнес ползвателите на посреднически онлайн услуги (ОВ L 186, 2019 г., стр. 57). Съгласно последната разпоредба, за да отговаря на определението за ПОУ, дадена услуга трябва, наред с други условия, да позволява на бизнес ползвателите да предлагат на потребителите

стоки или услуги, така че да се улесни встъпването в преки търговски отношения между посочените бизнес ползватели и потребителите, без значение от мястото на окончателно сключване на сделката (наричано по-нататък „второто условие от определението за ПОУ“).

234 При квалифицирането на Marketplace като ПОУ по смисъла на член 2, точка 5 от АЦП Комисията използва показателя относно power sellers, за да идентифицира бизнес ползвателите на Marketplace.

235 Ето защо Комисията обяснява в съображение 258 от обжалваното решение, че към датата на приемане на това решение бизнес ползвателите са можели да действат за търговски или професионални цели, като публикуват обяви за стоки и услуги, предназначени за потребители на Marketplace, чрез личния си профил във Facebook. Въпреки че жалбоподателят не е извършвал „официална идентификация“ на тези ползватели, Комисията приема, че е възможно големият брой обяви от един и същ тип да сочи, че даден ползвател действа в рамките на своята професионална или търговска дейност и че тези ползватели също трябва да се считат за бизнес ползватели. В това отношение Комисията отбелязва, че жалбоподателят използва за вътрешни цели показателя относно power sellers, за да идентифицира ползватели, публикуващи голям брой обяви или публикуващи с висока честота, и посочва, че при използването на показателя относно power sellers, според предоставените от жалбоподателя данни, броят на бизнес ползвателите възлиза на [>*100 000*] през 2020 г., на [>*100 000*] през 2021 г. и на [>*100 000*] през 2022 г.

236 В съображение 259 от обжалваното решение Комисията приема, че доводът на жалбоподателя, съгласно който крайните ползватели могат законно да създават голям брой обяви в една и съща категория през един и същи месец с нетърговски цели, не е релевантен, тъй като това в никакъв случай не изключва възможността бизнес ползвателите да използват Marketplace чрез личния си профил, за да публикуват обяви с търговска или професионална цел. Комисията констатира, че дори да се приеме, че някои крайни ползватели могат да създават голям брой обяви с нетърговска цел, данните, основани на вътрешния прокси сървър, използван от жалбоподателя, идентифицират брой ползватели, който значително надвишава прага на активните бизнес ползватели годишно, определен в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП.

237 В съображение 260 от обжалваното решение Комисията посочва, че следователно промените, въведени от жалбоподателя в Marketplace от януари 2023 г., не се отразяват на факта, че бизнес ползвателите могат да продължат да бъдат активни в Marketplace чрез личния си профил. Според Комисията този извод важи дори ако промените са довели до това, че определен брой бизнес ползватели, публикуващи обяви чрез своята професионална страница във Facebook, са напуснали платформата или публикуват своите обяви чрез личния си профил.

238 Освен това в съображение 261 от обжалваното решение Комисията възпроизвежда три екранни снимки, които според нея представляват скорошни примери, наред с други, за обяви, публикувани в Marketplace от бизнес ползватели чрез техния личен профил.

239 В съображение 262 от обжалваното решение Комисията посочва, че въпросът дали даден потребител следва да се счита за бизнес ползвател въз основа на броя и честотата на обявите, които публикува в Marketplace, зависи от обстоятелствата по всеки конкретен случай. Комисията отбелязва, че в това отношение ползвателите, които създават 20 обяви

за мебели или 5 обяви за къщи за продажба или под наем месечно, според бъдещите ограничения, на които Meta е било в процес на въвеждане, все още биха могли да бъдат считани за бизнес ползватели в зависимост от фактическите обстоятелства.

240 Както бе посочено в точка 53 по-горе, съгласно постоянната съдебна практика изискванията от член 296, втора алинея ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на разглеждания акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, издаваща акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране трябва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква в мотивите да се уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, следва да се преценява с оглед не само на текста на този акт, но и на контекста му, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя.

241 От съдебната практика също така следва, че мотивите на решение, прието от институция или орган на Съюза, трябва по-специално да не са противоречиви, за да могат заинтересованите лица да се запознаят с действителните мотиви за това решение с цел да защитят правата си пред компетентния съд, а последният — да упражни своя контрол (вж. решение от 22 януари 2025 г., Norddeutsche Landesbank — Girozentrale/ЕСП (Предварителни вноски за 2022 г.), T-407/22, непубликувано, EU:T:2025:56, т. 193 и цитираната съдебна практика).

242 Именно с оглед на тези съображения следва да се провери дали мотивите в обжалваното решение относно промените от 31 юли 2023 г. са достатъчни.

243 На първо място, следва да се отбележи, че в обжалваното решение промените от 31 юли 2023 г. са засегнати съвсем повърхностно.

244 Първо, мотивите, съдържащи се в съображение 262 от обжалваното решение, са неясни и хипотетични. Всъщност, след като се позовава на бъдещите ограничения, на които Meta е било в процес на въвеждане във връзка с възможността ползвателите на Facebook да използват личния си профил за професионални цели — което според Комисията трябва да се разбира като позоваване на промените от 31 юли 2023 г. — Комисията отбелязва, че тези ползватели „все още биха могли да бъдат считани за бизнес ползватели в зависимост от фактическите обстоятелства“.

245 В съображение 262 от обжалваното решение обаче Комисията не прави никакъв конкретен анализ на промените от 31 юли 2023 г., за да подкрепи заключението си, че Marketplace отговаря на второто условие от определението за ПОУ, въпреки въвеждането на посочените промени.

246 Освен това съгласно съображение 262 от обжалваното решение въпросът дали даден потребител следва да бъде считан за бизнес ползвател поради броя и честотата на публикуваните от него обяви, „зависи от обстоятелствата по всеки отделен случай“.

Комисията обаче не уточнява обстоятелствата, които е счела за релевантни в конкретния случай, за да изключи последиците от промените от 31 юли 2023 г., поради което мотивите ѝ остават непълни.

247 Второ, в отговора си от 3 август 2023 г. на предварителното становище и в писмените си изявления пред Общия съд жалбоподателят посочва, без да бъде опроверган в това отношение от Комисията, че в резултат на промените от 31 юли 2023 г. вече няма нито един бизнес ползвател на Marketplace, който да е идентифициран въз основа на показателя относно power sellers, използван от Комисията.

248 Всъщност, както бе отбелязано в точка 215 по-горе, промените от 31 юли 2023 г. предвиждат ограничаване на броя на обявите, които един ползвател може да публикува, а именно максимум 20 обяви в една и съща категория обяви в рамките на един месец, като този максимален брой обяви е по-малък от прага, над който такъв ползвател се счита за power seller.

249 Както обаче бе посочено в точка 234 по-горе, самата Комисия е избрала да се основе на показателя относно power sellers, за да идентифицира бизнес ползвателите на Marketplace.

250 Поради това съображение 262 от обжалваното решение не дава възможност по ясен и недвусмислен начин да се разберат причините, поради които Комисията е стигнала до заключението, че второто условие от определението за ПОУ, свързано с използването на услугата от бизнес ползвателите, е изпълнено към датата на приемане на обжалваното решение.

251 Трето, отново съгласно съображение 262 от обжалваното решение Комисията е разгледала промените от 31 юли 2023 г. като „бъдещи ограничения, [на] които Meta е в процес на въвеждане“.

252 В това отношение от преписката е видно, че в хода на административната фаза жалбоподателят надлежно е уведомил Комисията за естеството и обхвата на промените от 31 юли 2023 г., както и за техните последици върху критерия, на който Комисията е избрала да се основе при идентифицирането на бизнес ползвателите на Marketplace.

253 Всъщност в уведомлението си от 3 юли 2023 г. жалбоподателят посочва пред Комисията, че е в процес на прилагане на решението за ограничаване на броя обяви, които крайният ползвател може да публикува на Marketplace в рамките на един месец, до максимум 20 обяви в категорията „артикули“ и до 5 обяви в категориите „превозни средства“ и „къщи за продажба или под наем“. Поради това той сочи, че след като тези промени бъдат въведени, на Marketplace вече няма да има power sellers.

254 След това с отговора си от 3 август 2023 г. на предварителното становище жалбоподателят уведомява Комисията за естеството и точния обхват на промените, които току-що е въвел на 31 юли 2023 г.

255 Следователно към датата на приемане на обжалваното решение Комисията е била уведомена, че промените от 31 юли 2023 г. не са бъдещи ограничения, на които Meta е в процес на въвеждане, а ограничения, които Meta вече е въвела, след като ги е обявила в своето уведомление. Както обаче бе установено в точки 219—229 по-горе, Комисията е била длъжна да ги вземе предвид.

256 Обжалваното решение обаче не съдържа мотиви, които дават възможност да се разбере защо, въпреки посочената информация, Комисията е обсъдила тези промени в съображение 262 от решението като „бъдещи ограничения, [на] които Meta е в процес на въвеждане“.

257 Поради това съображение 262 от обжалваното решение не посочва ясно и недвусмислено причините, поради които след промените от 31 юли 2023 г. Комисията е счела, че Marketplace отговаря на второто условие от определението за ПОУ.

258 На второ място, противно на това, което твърди Комисията в отговора си на процесуално-организационното действие от 28 март 2025 г., останалите съображения от обжалваното решение не могат да компенсират тази непълнота на мотивите.

259 В отговора си на процесуално-организационното действие от 28 март 2025 г. Комисията твърди, че в съображения 256—261 от обжалваното решение са изложени причините, поради които промените от 31 юли 2023 г. по никакъв начин не са променили нейната позиция, че Meta позволява на бизнес ползвателите да използват Marketplace, за да предлагат артикули на потребителите, и следователно Marketplace отговаря на второто условие от определението за ПОУ.

260 Въпреки това само твърдението, че е възможно даден потребител да действа с търговска цел, като публикува обяви в Marketplace чрез личния си профил във Facebook, дори и придружено от две екранни снимки, направени след промените от 31 юли 2023 г., не дава възможност да се разбере по ясен и недвусмислен начин защо, след промените от 31 юли 2023 г., Комисията е счела, че Marketplace отговаря на второто условие от определението за ПОУ.

261 Освен това доводът на Комисията, че тя вече е съобщила на жалбоподателя в своето предварително становище мнението си относно промените от 31 юли 2023 г., когато те все още не са били въведени, не може да бъде приет. Всъщност в посоченото становище Комисията посочва, че бъдещите промени, на които Meta е в процес на въвеждане с цел да попречи на използването на Marketplace от бизнес ползватели, очевидно не може да промени квалифицирането на Marketplace като ПОУ, тъй като те „не създава[ли] пречки за потребителите да използват личния си профил за търговски или професионални цели с оглед на предоставяне или търсене на стоки или услуги на крайните ползватели“. Следва да се отбележи обаче, че поради същите причини, които стоят в основата на заключението, посочено в точка 260 по-горе, съображенията, изложени в посоченото предварително становище, не представляват ясна и недвусмислена обосновка, която да позволи на жалбоподателя и на Общия съд да разберат защо след промените от 31 юли 2023 г. второто условие от определението за ПОУ се явява изпълнено.

262 Следователно трябва да се заключи, че жалбоподателят не е в състояние да се запознае с основанията, поради които Marketplace е квалифицирана като ПОУ след промените от 31 юли 2023 г., а съдът на Съюза е в невъзможност да упражни своя контрол в това отношение, поради което мотивите в обжалваното решение по този въпрос не отговарят на изискванията на съдебната практика, посочени в точки 240 и 241 по-горе.

263 Останалите доводи на Комисията не оборват това заключение.

264 Първо, Комисията твърди, че даден потребител може да бъде считан за бизнес ползвател в зависимост от обстоятелствата, доколкото би могъл, при спазване на ограничението за броя на обявите, наложено с промените от 31 юли 2023 г., да публикува 240 нови обяви годишно в една и съща категория. Освен това една обява можела да се отнася до продажбата на няколко артикула или няколко варианта на артикули.

265 Въпреки това в обжалваното решение не са споменати нито възможността ползвател да публикува 240 обяви годишно в една и съща категория, нито хипотетичното твърдение, че даден ползвател би могъл, в зависимост от обстоятелствата, да представлява бизнес ползвател, като публикува една-единствена обява за продажба на голям брой артикули. При всички положения, както е отбелязано в точка 247 по-горе, жалбоподателят посочва, без да бъде опроверган в това отношение от Комисията, че в резултат на промените от 31 юли 2023 г. Marketplace вече няма нито един бизнес ползвател въз основа на показателя относно power sellers, който самата Комисия е избрала да използва за тяхното идентифициране. Поради това този довод не може да постави под въпрос заключението, съдържащо се в точка 262 по-горе, че мотивирането на обжалваното решение, що се отнася до вземането предвид на промените от 31 юли 2023 г., не отговаря на изискванията на съдебната практика, припомнена в точки 240 и 241 по-горе.

266 Второ, ако е вярно, както твърди Комисията, че просто едно формално изменение на условията, приложими към бизнес ползвателите, по принцип не е достатъчно, за да се изключи, че дадена услуга представлява ПОУ, това обстоятелство не освобождава Комисията от задължението да посочи адекватни и достатъчни мотиви, за да обясни как е взела предвид подобна промяна, още повече че, както това бе посочено в точка 247 по-горе, според жалбоподателя, който не е опроверган в това отношение от Комисията, в резултат на посочените промени Marketplace вече няма нито един бизнес ползвател въз основа на показателя относно power sellers, използван от Комисията в обжалваното решение за тяхното идентифициране.

267 Трето, Комисията твърди, че прагът от 10 000 бизнес ползватели, определен в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП, е бил значително надвишен във всяка от последните три финансови години, предшестващи определянето. Поради това според Комисията не било очевидно, че едно обикновено ограничение до 20 обяви на месец във всяка категория „артикули“, с максимум 5 обяви във всяка от категориите „превозни средства“, „автомобилни части и аксесоари“ и „къщи за продажба или под наем“, може да елиминира толкова много бизнес ползватели от Marketplace, че техният брой вече да не надвишава посочения праг от 10 000.

268 Въпреки това в обжалваното решение Комисията е била длъжна да обясни как след промените от 31 юли 2023 г. Marketplace може да се счита за услуга, която отговаря на второто условие от определението за ПОУ. Както бе посочено обаче в точки 244 и 245 по-горе, от обжалваното решение не е видно Комисията да е направила анализ на посочените промени. Освен това, както бе прието в точки 219—229 по-горе, Комисията не е имала право, в рамките на квалифицирането на Marketplace като ОПУ от типа ПОУ, да се ограничи до информацията от последните три финансови години, предшестващи определянето. Поради това обстоятелството, че разглежданият праг е бил значително надвишен през тези финансови години, не представлява достатъчно основание за заключението, че към датата на обжалваното решение Marketplace отговаря на второто условие от определението за ПОУ.

269 Поради това допълнителните доводи на Комисията следва да се отхвърлят.

270 Предвид гореизложеното следва да се уважат, от една страна, втората и третата част от второто основание, доколкото Комисията е допуснала грешка при прилагането на правото при определянето на времевата рамка, която следва да се приложи за квалифицирането на Marketplace като ПОУ, като е счела, че е длъжна да вземе предвид само информацията за последните три финансови години, предшестващи определянето, и от друга страна, третата част от второто основание, доколкото Комисията е нарушила задължението си за мотивиране във връзка с обосновката за квалифицирането на Marketplace като ПОУ, въпреки промените от 31 юли 2023 г.

271 Поради това член 2, буква е) от обжалваното решение следва да се отмени, без да се разглеждат другите изтъкнати от жалбоподателя доводи в подкрепа на второто основание, а жалбата да се отхвърли в останала си част.

По съдебните разноски

272 Съгласно член 134, параграф 3 от Процедурния правилник, ако страните са загубили по едно или няколко от предявените основания, всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

273 В случая, тъй като всяка от страните е загубила делото по едно или повече от предявените основания, Общият съд счита, че с оглед на обстоятелствата по случая справедливото решение ще бъде всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски.

274 Освен това съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник държавите членки, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Поради това Френската република следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав, в състав от петима съдии)

реши:

1) **Отменя член 2, буква е) от Решение C(2023) 6105 final на Комисията от 5 септември 2023 г., с което Meta се определя за контролиращо достъпа предприятие съгласно член 3 от Регламент (ЕС) 2022/1925 на Европейския парламент и на Съвета относно достъпни и справедливи пазари в цифровия сектор.**

2) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**

3) **Meta Platforms, Inc., Европейската комисия и Френската република понасят направените от тях съдебни разноски.**

van der Woude De Baere Petrlík

Kecsmár Kingston

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 3 юни 2026 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства по спора 2

Искания на страните 4

От правна страна 4

По искането за неразкриване на данни пред обществеността 5

По въпроса дали жалбоподателят продължава да има правен интерес от отмяната по съдебен ред на обжалваното решение в частта, в която Marketplace е определено като ОПУ, която представлява важен портал 6

По първото основание, свързано с квалифицирането на Messenger като ОПУ, която е важен портал 8

По първата част, свързана с преценката in concreto на Messenger и с квалифицирането ѝ като ОПУ от типа МСУБН 8

– По първото оплакване, свързано с това, че Комисията е пренебрегнала, погрешно е тълкувала и/или е изопачила доказателствата, представени от жалбоподателя 8

– По второто оплакване, свързано с твърдения за произволна и дискриминационна оценка на Messenger 13

– По третото оплакване, свързано с твърдения за нарушение на приложението към АЦП 14

По втората част, свързана с приложимите правни критерии за квалифицирането на услуга като Messenger като ОПУ от типа МСУБН 16

По третата част, свързана с поставяне под съмнение на презумпцията, съгласно която Messenger представлява важен портал 20

– По първото оплакване, свързано с оборването на презумпцията, предвидена в член 3, параграф 2, буква б) от АЦП 20

– По второто оплакване, свързано с изискването Messenger да представлява „поотделно“ важен портал 25

– По третото оплакване, свързано с това, че Комисията е допуснала грешка, като не е започнала проучване на пазара 28

По четвъртата част, свързана с нарушение на правото на защита 30

По второто основание, свързано с квалифицирането на Marketplace като ОПУ, която представлява важен портал 35

По съдебните разноски 45